

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 11C/14/2005
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2105202810
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 07. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Valocká
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2013:2105202810.22

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava, v právnej veci žalobcu: Notárska komora Slovenskej republiky, Krasovského 13, 851 01 Bratislava, IČO: 30 811 236, zastúpená JUDr. Alanom Böhmom, advokátom, Jesenského 2, 811 02 Bratislava, proti žalovaným: v 1. rade P. Z. E., nar. XX.XX.XXXX, K. XX, XXX XX R., v 2. rade T. E., nar. XX.XX.XXXX, F. XX, XXX XX M. F., zastúpená JUDr. Vladimírom Štefekom, Škultétyho 1, 831 04 Bratislava, v 3. rade Z. Z. E., nar. XX.XX.XXXX, H. F. XXX, XXX XX M. F., zastúpená JUDr. Vladimírom Vráblikom, advokátska kancelária Vráblik-Vrábliková a partneri, s.r.o., Vajnorská 5, 831 03 Bratislava, o návrhu na vydanie bezdôvodného obohatenia, takto

rozhodol:

I. Žalovaný v 1.rade P. Z. E. je povinný zaplatiť žalobcovi 68.175,55 Eur so 7 % úrokom z omeškania od 05.03.2006 do zaplatenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalovaná v 3. rade Z. Z. E. je povinná zaplatiť žalobcovi 73.026,62 Eur s 8,5 % úrokom z omeškania od 26.10.2007 do zaplatenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Vo zvyšnej časti súd žalobu z a m i e t a.

IV. O náhrade trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobca sa pôvodne podaným návrhom vo veci samej doručeným Okresnému súdu Trnava dňa 9.2.2005 domáhal voči v tom čase jedinému žalovanému Z. E. zaplatenia sumy 66.387,84 Eur (2.000.000,- Sk) spolu s úrokom z omeškania odo dňa 24.07.2003 do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku, titulom vydania bezdôvodného obohatenia. Taktiež sa žalobca domáhal, aby súd určil, že bývalý žalovaný v 1. rade nie je oprávnený nakladať s nehnuteľnosťami zapísanými na liste vlastníctva č. XXXX Katastrálneho úradu R., v obci R., kat. územie R. menovite: zastavaná plocha a nádvorie na parcele č. XXXX/XX, výmera 225 m² a rodinný dom s.č. XXXX na parcele č. XXXX/XX pokým nebude právo žalobcu na vydanie predmetu bezdôvodného obohatenia uspokojené, a aby súd zaviazal vtedy ešte žalovaného Z. E. na zaplatenie trov konania. Zároveň v tomto podaní podal návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým by súd zakázal Z. E. nakladať s nehnuteľnosťami zapísanými na liste vlastníctva č. XXXX Katastrálneho úradu R., v obci R., kat. územie R. menovite: zastavaná plocha a nádvorie na parcele č. XXXX/XX, výmera 225 m² a rodinný dom s.č. XXXX na parcele č. XXXX/XX.

Žalobca svoj návrh odôvodnil tým, že v tom čase žalovaný Z. E. je synom bývalej pracovníčky žalobcu M. E., ktorá pracovala u žalobcu do 30.12.2004, kedy došlo k okamžitému skončeniu pracovného pomeru, keď táto uskutočnila neoprávnené prevody v období rokov 2003 a 2004 z účtov žalobcu vo výške 8.784.355,60 Sk. Uvedená osoba pracovala u žalobcu ako vedúca sekretariátu, pričom súčasťou jej pracovnej náplne bolo tiež vedenie účtovníctva. Ohľadom predmetných neoprávnených prevodov bolo

podané zo strany žalobcu trestné oznámenie dňa 30.12.2004, ktoré bolo doplnené dňa 5.1.2005. V tejto súvislosti žalobca uviedol, že matka vtedy žalovaného Z. E., previedla z účtu žalobcu na účet vtedy ešte žalovaného finančnú čiastku v celkovej výške 2.000.000,-Sk a to dňa 24.07.2003 na základe prevodného príkazu z účtu žalobcu č. XXXXXXXXXXX/XXXX na účet žalovaného č. XXXXXXX/XXXX vedeného v banke X.. O tomto neoprávnenom prevode z účtu sa žalobca dozvedel až v januári 2005. Žalobca ďalej uviedol, že vtedy ešte žalovaný neurobil žiadne úkony k tomu a ani neprejavil vôľu neoprávnenne získanú sumu vrátiť žalobcovi. Podľa výpisu z LV č. XXXX Katastrálneho úradu v R., obec R., kat. územie R. sa Z. E. stal na základe kúpnej zmluvy v roku 2003, v čase keď došlo k neoprávneným prevodom na jeho účet, výlučným vlastníkom nehnuteľností menovite: zastavaná plocha a nádvorie na parcele č. XXXX/XX, výmera 225 m2 a rodinný dom s.č. XXXX na parcele č. XXXX/XX. Žalobca na základe vyššie uvedeného skutkového stavu poukázal, že žalovaný sa bezdôvodne obohatil tým, že na jeho účet bola bez právneho dôvodu prevedená čiastka dva milióny slovenských korún z účtu žalobcu v dôsledku neoprávneného konania matky Z. E., ktorá mala v rámci svojej pracovnej náplne možnosť a prístup k realizácii predmetných prevodov. V súvislosti s uvedeným žalobca zistil aj fakt, že matka vtedy ešte žalovaného vniesla do účtovníctva falošné výpisy z banky a faktúry, ktorými chcela kryť neoprávnené prevody. Na podloženie uvedených skutočností bola do spisu žalobcom doložená pracovná zmluva medzi žalobcom a M. E. zo dňa 01.09.2010; okamžité skončenie pracovného pomeru žalobcom zo dňa 30.12.2004 M. E.; kópia hromadného príkazu žalobcu s účtom žalovaného, na ktorý bola neoprávnenne prevedená suma 2.000.000,-Sk; kópia výpisu z obrátov účtu žalobcu, na ktorej figuruje prevod z účtu žalobcu na účet Z. E.; trestné oznámenie a podnet na začatie trestného stíhania zo dňa 30.12.2004; oznámenie Okresného riaditeľstva PZ Bratislava II zo dňa 12.1.2005 a výpis z LV č. XXXX Katastrálneho úradu v R., obec R., kat. územie R..

Podaním zo dňa 10.02.2006, doručeného tunajšiemu súdu dňa 13.02.2006 bol tunajšiemu súdu doručený návrh na pristúpenie účastníkov do konania a návrh na zmenu žaloby vo veci. Žalobca navrhol, aby do predmetného konania pristúpili ďalší účastníci na strane žalovaného, a to ako žalovaný v 2. rade Z. E., nar. X.XX.XXXX, K. XXXX/XX, XXX XX R.; žalovaná v 3. rade M. E., nar. X.XX.XXXX, K. XXXX/XX, XXX XX R. a ako žalovaná v 4. rade T. E., nar. XX.XX.XXXX, F. XXX/XX, XXX XX M. F., nakoľko títo sa podľa tvrdenia žalobcu bezdôvodne obohatili z finančných prostriedkov patriacich žalobcovi. K bezdôvodnému obohateniu malo dôjsť konaním žalovanej v 3. rade (v tom čase), ktorá mala ako zamestnanec žalobcu uskutočniť neoprávnené prevody finančných prostriedkov z bankových účtov žalobcu na súkromné účty, ako aj na účet žalovaných v 1., 2. a 4. rade. Do spisu boli zároveň doložené výpisy z účtu žalobcu, žalovaného v 2. (v tom čase) rade, žalovanej v 3. rade (v tom čase) a žalovanej v 4. rade (v tom čase), kópia kúpnej zmluvy zo dňa 25.07.2003, zápisnica o vylúčení svedka T. E. zo dňa 27.02.2006, zápisnica o vylúčení svedka Z. E. zo dňa 27.02.2006 a uznesenie Krajského riaditeľstva PZ v Bratislave o stíhaní P. E. zo dňa 26.05.2005.

Uznesením tunajšieho súdu č.k. 11C/14/2005-206 zo dňa 20.02.2006 súd pripustil pristúpenie vyššie uvedených účastníkov do konania. Proti uvedenému uzneseniu podala odvolanie žalovaná v 4. rade T. E. (v tom čase). Uznesením Krajského súdu Trnava č.k. 24Co/7/2007-294 zo dňa 29.05.2007 bolo odvolanie T. E. odmietnuté s odôvodnením, že osoba podávajúca odvolanie nebola oprávnená na jeho podanie, nakoľko proti uzneseniu, ktorým súd pripustil pristúpenie ďalšieho účastníka na strane žalovaného môže podať odvolanie len ten žalobca, ktorý návrh nepodal. Odvolanie nemôže podať ten účastník, ktorému výrokom rozhodnutia nebola spôsobená určitá i menej významná ujma na jeho právach.

Podaním zo dňa 3.10.2007, doručeného tunajšiemu súdu dňa 4.10.2007, bol tunajšiemu súdu doručený návrh na pristúpenie účastníka do konania a návrh na zmenu žaloby vo veci. Žalobca navrhol, aby do predmetného konania pristúpil ďalší účastník na strane žalovaného a to ako žalovaná v 5. rade Z. E. nar. XX.XX.XXXX, H. F. XXX, M. F., pričom svoj návrh žalobca odôvodnil skutočnosťou, že žalovaná Z. E. sa tiež obohatila z finančných prostriedkov patriacich žalobcovi a to spôsobom, že peňažné prostriedky žalobcu vo výške 200.000,- Sk boli použité na splatenie preddavku kúpnej ceny, ktorým v tom čase žalovaná v 5. rade Z. E. uhradila prvú splátku kúpnej ceny vo výške 200.000,- Sk v zmysle kúpnej zmluvy zo dňa 25.07.2003 za rodinný dom so záhradou a to prostredníctvom prevodu vyššie uvedenej peňažnej čiastky prostredníctvom M. E., ktorá predmetnú sumu vybrala v hotovosti z pokladne žalobcu dňa 05.07.2003 na základe podvodne vystavenej faktúry od údajného dodávateľa žalobcu a následne dňa 07.07.2003 boli tieto peňažné prostriedky požitá ako splátka preddavku kúpnej ceny. Zároveň bolo žalobcom uvedené, že M. E. dňa 24.07.2003 neoprávnenne previedla na základe príkazu k úhrade zo

dňa 24.07.2007 z bankového účtu žalobcu vedeného v K. K. a.s., pobočka C. na osobný účet v tom čase žalovaného v 1. rade Z. E. peňažné prostriedky patriace žalobcovi vo výške 2.000.000,-Sk, pričom Z. E. tieto peňažné prostriedky patriace žalobcovi použil ako splátku kúpnej ceny vo výške 2.000.000,-Sk, ktorým Z. E. uhradila druhú splátku kúpnej ceny v zmysle kúpnej zmluvy zo dňa 25.07.2003 za rodinný dom so záhradou. Z. E. sa tak spoločne a nerozdielne s Z. E. neoprávnene obohatila o sumu 2.000.000,-Sk, pretože touto sumou uhradila splátku kúpnej ceny rodinného domu, ktorý získala do vlastníctva. Zároveň žalobca poukázal na skutočnosť, že M. E. v dňoch 08.08.2003 a 15.08.2003 neoprávnene previedla z bankového účtu žalobcu vedeného v K. K. a.s., pobočka C. na osobný účet v tom čase žalovanej v 4. rade T. E. peňažné prostriedky patriace žalobcovi vo výške 2.000.000,-Sk, ktorou Z. E. uhradila poslednú splátku kúpnej ceny vo výške 2.000.000,-Sk v zmysle kúpnej zmluvy zo dňa 25.07.2003 za rodinný dom so záhradou v M. F.. Na základe uvedeného žalobca skonštatoval, že Z. E. sa bezdôvodne obohatila spoločne a nerozdielne so žalovanou v tom čase v 4. rade T. E., nakoľko suma 2.000.000,-Sk bola prevedená na osobný účet T. E. vedený v X. banke, a.s.. Na podloženie uvádzaných tvrdení žalobcu boli do súdneho spisu založené listiny a to uznesenie Krajského riaditeľstva PZ v Bratislave zo dňa 06.04.2006 o začatí trestného stíhania Z. E., uznesenie Krajského riaditeľstva PZ v Bratislave zo dňa 21.05.2007 o začatí trestného stíhania P. M. E., uznesenia Krajského riaditeľstva PZ v Bratislave zo dňa 06.04.2006 o začatí trestného stíhania Z. E. a výpis z LV č. XXXX na vlastníka Z. E..

Uznesením č.k. 11C/14/2005-350 zo dňa 8.10.2007 súd pripustil vstup v tom čase žalovanej v 5. rade Z. E. do konania na strane žalovaného. Krajský súd v Trnave uznesením 23Co 240/08-387 zo dňa 12.11.2008 odvolanie žalovanej v 5. rade odmietol a toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 04.02.2009.

Uznesením zo dňa 19. 11. 2009 č.k. 11C/14/2005-460 Okresný súd Trnava pripustil zmenu žaloby v časti petitu zo dňa 03.10.2007 doručenu súdu dňa 04.10.2007, ktorou navrhovateľ rozšíril svoj návrh ohľadne vydania bezdôvodného obohatenia spolu s príslušenstvom aj voči v tom čase žalovanej v 5. rade Z. E..

Podaním zo dňa 10.01.2011, doručeným tunajšiemu súdu dňa 10.01.2011 žalobca oznámil, že berie žalobu voči žalovanému Z. E. (v tom čase žalovaný v 1. rade) v celom rozsahu späť a v tejto časti žiadal konanie zastaviť s odôvodnením, že so žalovaným Z. E. žalobca uzatvoril dňa 20.08.2010 mimosúdnu dohodu o urovaní, v zmysle ktorej žalovaný Z. E. uznal žalovaný nárok žalobcu vo výške 82.985 Eur, pričom túto sumu zároveň vložil do notárskej úschovy.

Podaním zo dňa 17.02.2011, doručeným súdu dňa 22.02.2011 žalobca oznámil, že berie žalobu v časti 66.387,84 Eura (2.000.000,-Sk) spolu s 13% úrokom z omeškania od 25.07.2003 do zaplataenia voči Z. E. (v tom čase žalovaná v 5. rade) späť, nakoľko v zmysle petitu žaloby zo dňa 3.10.2007 mal byť Z. E. zaviazaný spoločne a nerozdielne so žalovanou Z. E. na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 2.000.000,- Sk spolu s 13 % úrokom z omeškania od 25.07.2003 do zaplataenia. Zároveň žalobca navrhol zmenu petitu svojho návrhu.

Uznesením tunajšieho súdu č.k. 11C/14/2005-588 zo dňa 21.10.2011, súd konanie voči žalovanému Z. E. zastavil, súčasne súd konanie v časti istiny vo výške 66.387, 84 Eura spolu s 13 % úrokom z omeškania od 25.07.2003 do zaplataenia voči žalovanej Z. E. zastavil a zároveň rozhodol o zmene žaloby v znení petitu doručenému súdu dňa 22.02.2011. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 22.05.2012 vo výroku č. I. a II. a vo výroku III. dňa 4.05.2012.

Uznesením tunajšieho súdu č.k. 11C/14/2005-605 zo dňa 30.05.2012, právoplatného dňa 21.06.2012 súd konanie voči žalovanej v 3. rade v tom čase P. M. E. zastavil, nakoľko vykonaným šetrením súd zistil, že vyššie uvedená žalovaná dňa 20.12.2009, teda po podaní návrhu na začatie konania zomrela. Zo spisového materiálu vedeného pod sp. zn. 20D/220/2011, 10Dnot74/2011 bolo zistené, že súd uznesením 20D/220/2011-31 zo dňa 30.06.2011 dedičské konanie po poručiiteľke P. M. E. zastavil pre nemajetnosť, nakoľko ku dňu úmrtia nevlastnila žiadny majetok.

Dňa 26.09.2012 sa konalo pojednávanie, na ktorom právny zástupca žalobcu uviedol, že zotrváva na petite, tak ako bol pripustený zo dňa 21.10.2011 so zohľadnením skutočností, že neskôr bolo konanie zastavené aj voči pôvodne v 3. rade žalovanej M. E.. Ďalej uviedol, že nároky uplatnené voči v pôvodnom označení ako žalovaným v 2., 4., 5. rade uplatňujú titulom bezdôvodného obohatenia, pričom tieto nároky

opierajú o skutkové okolnosti uvedené v doložených písomných podaniach doručených súdu, najmä podaním zo dňa 04.09.2007, zo dňa 02.10.2007. Ďalej poukázal na právoplatnosť rozsudku vydaného v konaní pred OS Bratislava II pod. sp. zn. 2T/44/2008, ktorý bol doložený do spisu tunajšieho súdu, ktorým boli žalovaní pôvodne v 2. rade, a v 1. rade odsúdení za trestné činy práve na základe skutkových okolností uvedených v podaniach žalobcu. Pokiaľ ide o žalovaného pôvodne v 2. rade, odkázal v plnom rozsahu na uvedený trestný rozsudok v spojitosti s ktorým mal žalobca za to, že žalovaný pôvodne v 2. rade prijal plnenie z nepoctivých zdrojov a teda sa bezdôvodne obohatil na úkor žalobcu. Pokiaľ ide o žalovanú v 4. rade, je pravdou, že táto nie je ani nebola obvinená zo žiadneho trestného činu a jej neoprávnené obohatenie nevyplýva zo súčinného konania ďalších žalovaných, avšak poukazuje na skutočnosť, že z účtu žalobcu boli na jej účet poukázané finančné prostriedky bez akéhokoľvek právneho titulu, čím sa na úkor žalobcu obohatila. Zároveň poukázal na skutkový stav, potvrdený v právoplatnom Trestnom rozsudku 2T/44/2008. Právny zástupca žalobcu poukázal tiež na konštantnú judikatúru, podľa ktorej predpokladom zodpovednosti za bezdôvodné obohatenie nie je protiprávny úkon obohateného, ani jeho zavinenie, ale objektívne vzniknutý stav obohatenia, ku ktorému došlo spôsobom, ktorý právny poriadok neuznáva. Pokiaľ išlo o pôvodne žalovaného v 5. rade poukázal právny zástupca žalobcu na podanie zo dňa 02.05.2007, z ktorého vyplynulo, že v dňoch 08.08.2003 a 15.08.2003 došlo zo strany pôvodne žalovanej v 3. rade k neoprávneným prevodom finančných prostriedkov z účtu žalobcu, ktoré boli poukázané na účet pôvodne žalovanej v 4. rade, pričom tieto prostriedky mali byť úhradou kúpnej ceny za kúpu rodinného domu pôvodne žalovanej v 5. rade. Takýmto spôsobom bolo prevedených spolu 2.000.000,-Sk, pričom na základe takýchto prevodov získala pôvodne žalovaná v 5. rade predmetný rodinný dom spolu s pozemkami do svojho vlastníctva. Ohľadne sumy 200.000,- Sk išlo opäť o sumu, ktorá bola neoprávnené vybratá z pokladne žalobcu pôvodne žalovanej v 3. rade a tieto finančné prostriedky boli použité žalovanou v 5. rade, ako preddavok kúpnej ceny vo výške 200.000,-Sk. Pôvodný žalovaný v 1. rade sa so žalobcom mimosúdne vyrovnal, preto bol návrh vzatý voči nemu späť. Pôvodný žalovaný v 2. rade podľa trestného rozsudku použil finančné prostriedky na vlastnú spotrebu, to na čo ich použil nemá vplyv na bezdôvodné obohatenie. Suma 200.000,- Sk bola zaplatená ako preddavok na kúpnu cenu, môže byť, že na účet realitnej kancelárie, ktorá však bola len platobným miestom a neobohatila sa. Úroky z omeškania žiadali z dôvodu, že odo dňa, kedy sa žalovaní obohatili, nedosahoval žalobca výnos, ktorý by inak dosahoval. V zmysle § 458 Zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho Zákonníka (ďalej len „OZ“) vyčíslenie je odo dňa, kedy sa dostali do omeškania, t.j. deň po udalosti, ktorá zakladá povinnosť zaplatiť bezdôvodné obohatenie. Zrejme to bol deň nasledujúci po dni, kedy boli peňažné prostriedky prijaté žalovanými.

Žalovaný v 1. rade Z. E. na pojednávaní dňa 26.09.2012 uviedol, že on z tých peňazí, ktoré boli poukázané na jeho účet nemal ani korunu, matka ho požiadala, či si môže odmenu poslať na jeho účet, lebo otec jej niekedy chodil na účet. V banke dohodol, aby mu neposielali výpisy, nakoľko pracoval na W. pre N. Asi v r. 2002 pôsobil pol roka v Bruseli. Prístup na jeho účet získala matka. Manželke nechal občiansky preukaz a podpísané výberové lístky, matka mu volala aj 40krát denne z dôvodu, že omylom si poslala odmenu a vzhľadom na to jej on prezradil, že v spálni má podpísané výberové lístky. Tvrdil, že on ich mal odhadom 4 a z obvinenia zistil, že jeho matka vybrala dvadsaťdvakrát, zrejme sfaľšovala tlačivá. Tvrdil, že v trestnom konaní bol prinútení priznať sa, lebo ho zobrali do väzby a on mal v tom čase malé dieťa a podnik, preto súhlasil s obžalobou a žiadne dokazovanie sa nevykonalo. S predmetnou žalobou v tomto konaní uviedol, že nesúhlasí, nakoľko jeho matka, aby získala províziu za kúpu tlačív za notársku komoru od G., previedla peniaze na jeho účet a asi za 1.000.000,- Sk nakúpila v mene Notárskej komory tlačivá za peniaze, ktoré vybrala z jeho účtu, v hotovosti uhradila faktúru G., pričom reálne zaplatila nižšiu sumu ako uvádzala, že zaplatila Notárskej komore. Pravdepodobne sa dohodla s G. alebo si faktúru sfaľšovala. Keďže nakupovala v mene Notárskej komory, obohatila sa na úkor Notárskej komory. Podľa žalovaného v 1. rade matka nebola mentálne v poriadku. Tvrdila mu, že sa zúčastňuje protikorupčného vyšetrovania a aj preto Notárska komora 8.000.000,- Sk stiahli z obžaloby, nakoľko spravili revíziu a prišli na to, že im uvedená čiastka nechýba, aspoň v trestnom konaní to bolo zdôvodnené revíziou notárskej komory.

Právny zástupca žalovanej v 2. rade JUDr. Vladimír Štefek na pojednávaní dňa 26.09.2012 žiadal, aby súd žalobu proti žalovanej v 2. rade T. E. zamietol a priznal jej náhradu trov konania, a to z dôvodov, že manžel žalovanej v 2. rade podpísal s realitnou kanceláriou zmluvu o sprostredkovaní o predaji ich rodinného domu so spoločnosťou L., s .r. o. C.. Následne došlo k obhliadke domu nebohou, pôvodne žalovanej v 3. rade, ktorá uviedla, že nehnuteľnosť kupuje pre svoju dcéru Z. a dohodli sa na podmienkach predaja, bola zložená už spomínaná navrhovateľom záloha v sume 2.000.000,- Sk

na účet realitnej kancelárie, lebo kupujúci išli na dovolenku, aby predávajúci nehnuteľnosť podržal. Po návrate kúpnych z dovolenky realitná kancelária zabezpečila predaj tým spôsobom, že na žiadosť neb. M. E. si žalovaná v 2. rade zriadila účet v X. C., tam jej boli poslané 2 mil. Sk, resp. 2 x 1 mil. Sk pod VS rodného čísla Z. E.. To, že platba bola zrealizovaná a teda kúpna cena zaplatená zisťovala v banke osobne konateľka spoločnosti L. p. P. N., konateľka spoločnosti, ktorá predávajúcim oznámila, že kúpna cena kupujúcimi bola uhradená a následne boli v sídle realitnej kancelárie podpísané kúpno - predajné zmluvy a zrealizovaný vklad do katastra. Žalovaná pôvodne v 4. rade sa dozvedela o skutočnosti, že peniaze, ktoré prišli pod VS na jej účet pod rodným číslom Z. E. sú zaslané z účtu Notárskej komory Slovenskej republiky až niekoľko mesiacov po ukončení predaji rodinného domu, resp. začiatkom vyšetrovania sprenevery na polícii, pretože išlo o účet zriadený len na túto jednu transakciu, výpisy z účtu boli zaslané až koncom roka jednorázovo, teda žiadnym spôsobom nesúčinili pri prijatí žalovanej sumy, boli absolútne dobromyseľný a spoľahnutí na informácie z realitnej kancelárie, kde dokonca p. N. im oznámila, že kúpna cena je uhradená. Teda síce došlo k prijatiu tejto sumy, no nevedomému neúmyselnému, navrhovateľ, v tom čase, keď podával žalobu na tunajší súd, mal a mohol svoju škodu sanovať postupne podľa trestného poriadku zaistením nároku poškodeného a to zaistením predmetnej nehnuteľnosti.

Na predmetnom pojednávaní žalovaná v 2. rade T. E. vyjadrila svoj nesúhlas s predmetnou žalobou. Uviedla, že nepoznala rodinu E., p. N. z realitnej kancelárie jej volala, že je záujemca o nehnuteľnosti, najprv prišla len matka, potom volala dcére - pôvodne žalovanej v 3. rade, tá prišla tiež a prišla si pozrieť dom. M. E. sa vrátila k p. N., zaplatili jej zálohou 200.000,- Sk, s tým, že majú záujem o dom, a že keď sa vrátia z dovolenky zaplatia zvyšok kúpnej ceny, ale žiadala, aby si zriadili účet v X. C., že tam má lepší prístup, tak si ho zriadili. P. N. jej potom volala, že je v X. C., a že peniaze sú už na účte, asi videla, ako ich tam M. E. vkladá. Šla do banky overiť vyššie uvedenú transakciu a zistila, že peniaze boli na účte. Následne peniaze boli z banky vybraté, nakoľko stavali druhý dom a z toho dôvodu im výpis z účtu nechodil. To, že to bolo zaplatené z účtu Notárskej komory SR sa dozvedela, až keď ju policajti zavolali na vyšetrovanie, to bolo asi v r. 2006. Keďže dom má postavený vedľa, videla v tom čase, keď hľadala polícia žalovanú v 3. rade, pred jej odchodom do Francúzska, že chodila na modrom aute za dcérou.

Na pojednávaní dňa 26.09.2012 uviedla právna zástupkyňa žalovanej v 3. rade. JUDr. Malinovská, že žalobu neuznáva a žiadala ju zamietnuť ako neodôvodnenú. V časti uplatneného nároku na spoločné a nerozdielne plnenie vo výške 66. 387,87 Eur spolu s príslušenstvom, žalobca nepreukázal právny titul bezdôvodného obohatenia a to z dôvodu, že žalovaná v 3. rade mala na kúpu nehnuteľnosti vlastné finančné prostriedky, ktoré spravovala P. M. E. a má za to, že tieto prostriedky boli použité aj na obstaranie nehnuteľnosti. Čo sa týka právneho titulu majetkového prospechu získaného z nepoctivých zdrojov, poukázala na uznesenie Krajskej prokuratúry BA č. k. 2 KV 22/05-277 zo dňa 06. 03. 2007, ktorým bolo trestné stíhanie voči žalovanej v 3. rade v plnom rozsahu zastavené a ktorého kópia bola založená do spisu. Čo sa týkalo časti uplatneného príslušenstva 13 % úrok z omeškania, žalobca oprel svoj nárok o ust. § 458 ods. 2 OZ, avšak úžitok, ktorý požaduje, nie je totožný s nárokom, ako úrok z omeškania a tento nemôže byť ani v totožnej výške. Vyjadrila sa, že návrh v tejto časti považuje za neurčitý a nezrozumiteľný. Čo sa týka časti nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 6.638,78 Eur, opäť spolu s úrokmi z omeškania od 07. 07. 2003 do zaplata má za to, že žalobca opäť neuniesol dôkazné bremeno, že túto sumu získala práve žalovaná v 3. rade, táto záloha bola uhradená v prospech realitnej kancelárie L., s.r.o., IČO:XXXXXXX. Z tohto dôvodu sa z uvedeného právneho titulu, ako majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov žalovaná v 3. rade bezdôvodne obohatila. Vo vzťahu k uplatnenému príslušenstvu opäť túto časť nároku považuje právna zástupkyňa za nezrozumiteľnú, nakoľko je v žalobe právne kvalifikovaná ako úžitok z bezdôvodného obohatenia, avšak v navrhovanom petite je požadovaný úrok z omeškania. Zároveň z dôvodu procesnej opatrnosti uplatnila vo vzťahu k žalovanej v 3. rade námietku premlčania v oboch častiach uplatneného nároku, ktorú odôvodnila tým, že žalobca mal preukázateľne vedomosť o bankovom prevode, s ktorým bol oboznámený s prevodom finančných prostriedkov, ktorých vydanie požaduje v prvej časti navrhovaného petitu (t. j. 66.387,84 Eur s prísl.) už v decembri 2004, túto skutočnosť aj označenie účtu, na ktorý boli poukázané prostriedky uvádza už v žalobe z februára 2005 a vo vzťahu k žalovanej v 3. rade t. j. pôvodne v 5. rade nárok uplatnil až 04.10.2007. Uvedené platí aj pre nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 6.638,78 Eur. Vzhľadom k tomu, že ku dňu pojednávania žalobca presne nešpecifikoval časový horizont vedomostí o tom, že žalovaná v 3. rade sa na jeho úkor bezdôvodne obohatila, uplatnila aj v tejto časti z dôvodu procesnej opatrnosti námietku premlčania.

Žalovaná v 3. rade Z. Z. E. na pojednávaní uviedla, že má vysokoškolské pedagogické vzdelanie. Pracuje ako manager G., s.r.o.- chránená dielňa. Do spisu priložila prehlásenie A. D., jej svokry, že jej dala čiastkou 1.500.000,- Sk, ďalej potvrdenie z 30.06.1997, že jej matka od N. Z. a Z. Z. prijala ďalšiu zálohu na kúpnu cenu vo výške 100.000,- Sk a doklad o výbere 101.816,90 Sk zo K. zo dňa 20.11.2002 R. F.. Uviedla, že jej babka už nežije a mama jej v r. 1997 dala 400 tis. Sk za odpredaný podiel nehnuteľnosti. Uviedla, že nevedela o tom, aké peniaze použila na kúpu domu, dozvedela sa to až dňa 06.04.2006, keď sa začalo vyšetrovanie. Bola v domnení, že použila jej prostriedky. Ďalej uviedla, že jej muž jednoducho zmizol, bol dlhodobo nezvestný. Bez jeho prítomnosti ich rozviedli. Asi jej svokra viac dôverovala jej matke, ako jej, preto jej dala peniaze na zabezpečenie bývania, lebo bývala s jej matkou, tak ako jej brat. Dom bol zakúpený v r. 2003, ona podpísala kúpnu zmluvu. Nepamätá sa, kde ju podpisovala. Ona si ju neprečítala, lebo dôverovala matke. Na kúpu boli použité jej 2.000.000,- Sk a na ďalšie 2.000.000,- Sk si vzal jej brat úver, že s tým ju vyplatí z rodičovského domu. Rodičovský dom bol prevedený na jej brata Z. E.. Nevedela uviesť, či dom bol prevedený na notársku komoru, ale bolo na ňom záložné právo a ona bola druhý spoludlžník a úver nebol vyplatený. S bratom Z. sa nerozprávala, nevedela uviesť, kto splácal úver, niekoľko krát ho musela zaplatiť aj ona. Dom, ktorý kúpila bol obývatel'ný, robili aj nejaké rekonštrukčné práce. Ona podpísala len zmluvu, kúpnu cenu vyplatila jej matka. Nevedela uviesť, či išlo 200.000,-Sk z účtu jej brata. Netrpela žiadnou chorobou, vtedy mala 28 rokov, dve deti, študovala na vysokej škole, ešte aj pracovala. Do spisu priložila dohodu o zložení peňažnej zálohy zo dňa 04.07. a 07.07.2003, ktoré boli zaplatené v hotovosti.

Žalovaný v 1. rade požiadal, aby žalobca preukázal ako v spornom období boli zakupované tlačivá - Notárske osvedčovacie knihy od G., nakoľko jeho matka vo svojej výpovedi uviedla, že peniaze, ktoré posielala na jeho účet, použila na nákup týchto tlačív.

Dňa 15.10.2012 bolo súdu doručené vyjadrenie právneho zástupcu žalobcu ohľadne presného určenia dňa omeškania, od ktorého si uplatňuje žalobca úroky z omeškania voči žalovaným. Žalobca si uplatňuje voči žalovaným popri žalovanej istine z titulu bezdôvodného obohatenia aj úroky z omeškania, ako príslušenstvo peňažnej pohľadávky a to s poukázaním na ustanovenie § 489 OZ, v zmysle ktorého platí, že záväzky vznikajú okrem iného aj z bezdôvodného obohatenia. Bezdôvodné obohatenie predstavuje podľa vyššie uvedeného ustanovenia právnu skutočnosť zakladajúcu na strane žalovaných záväzok voči žalobcovi. Bezdôvodné obohatenie je teda priamo v zmysle zákona konštruované ako záväzkový vzťah medzi tým, kto sa na úkor iného obohatil, a tým, na úkor koho sa niekto obohatil. Vzhľadom na to, že ide o záväzkovo-právny vzťah, žalobca odvodzuje svoj nárok na zaplatenie úrokov z omeškania od ustanovenia § 517 ods. 2 OZ, pričom v zmysle toho istého zákonného ustanovenia platí, že „ výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje osobitný predpis „ (Nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z.z.). Zároveň právny zástupca žalobcu uviedol pre odstránenie pochybností skutočnosť, že si žalobca neuplatňuje úžitky z bezdôvodného obohatenia v zmysle § 458 ods. 2 OZ a teda všetky jednotlivito vyčíslené položky z úrokov z omeškania si žiada žalobca priznať v súlade s petítom podľa ustanovenia § 517 ods. 2 OZ. Ohľadne uplatnenej výšky úrokov z omeškania, žalobca si ju uplatnil vo výške dvojnásobku diskontnej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. V súvislosti s uplatneným nárokom poukázal právny zástupca na ustanovenie § 3 nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z.z., podľa ktorého sa v občiansko-právnych vzťahoch stanovuje výška úrokov z omeškania ako dvojnásobok diskontnej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania splnením peňažného dlhu. Súčasne právny zástupca žalobcu odkázal na úrokové sadzby NBS od 1.1.1993 do 31.12.2009. Vo veci určenia okamihu, od ktorého sa žalovaní dostali do omeškania právny zástupca uviedol, že žalovaní sa dostali do omeškania s vrátením bezdôvodného obohatenia dňom, kedy boli na ich účet pripísané peňažné prostriedky z účtu žalobcu. Žalobca pri formulovaní petitu žaloby vo svojom vyjadrení dňa 17.02.2011 vychádzal pri určení dňa začiatku omeškania z bežnej praxe pri bezhotovostných prevodoch a predpokladu, že peňažné prostriedky boli pripísané na účet žalovaného v 1. rade a žalovanej v 2. rade v nasledujúci deň po odpísaní príslušných súm u účtu žalobcu. Žalovaná v 3. rade sa na úkor žalobcu bezdôvodne obohatila o sumu 66.387,84 Eur (2.000.000,-Sk) tiež dňom, kedy boli peňažné prostriedky určené na kúpu nehnuteľnosti pripísané z účtu žalobcu na účet žalovanej v 2. rade, a vo výške sumy 6.638,78 Eur (200.000,-Sk) dňom, kedy jej matka použila tieto peňažné prostriedky ako preddavok kúpnej ceny, ktorým žalovaná v 3. rade uhradila prvú splátku kúpnej ceny v zmysle kúpnej zmluvy zo dňa 25.07.2003 za rodinný dom so záhradou. Keďže táto úhrada nastala dňom 7.7.2003, od toho dňa si žalobca uplatnil úroky z omeškania ohľadom sumy 6.638,78 Eur od žalovanej v 3. rade.

Do súdneho spisu boli na základe výzvy súdu založené odporúčania audítora C., spol. s r.o. v súvislosti s auditom za roky 2002, 2003 a 2004, ktoré však pre posúdenie prejednávanej veci neobsahovali žiadne relevantné údaje.

Ďalej právny zástupca žalobcu sa v písomnom vyjadrení doručenom súdu dňa 15.10.2012 vyjadril k dôkazom a tvrdeniam žalovanej v 3. rade a to konkrétne k tvrdeniam ohľadne použitia vlastných finančných prostriedkov na kúpu nehnuteľnosti a k uplatnenej námietke premlčania právneho zástupcu žalovanej v 3. rade. Uviedol, že ide o irelevantnú námietku právneho zástupcu žalovanej v 3. rade, nakoľko je irelevantné či žalovaná v 3. rade mala alebo nemala dostatok peňažných prostriedkov na kúpu danej nehnuteľnosti. Podstatné bolo to, že prostriedky na kúpu nehnuteľnosti nepoužila. Z príkazov na úhradu zo dňa 08.08.2003 a zo dňa 15.08.2003 jednoznačne vyplynulo, že suma 1.000.000,-Sk dňa 08.08.2003 a suma 1.000.000,- Sk dňa 15.08.2003 bola prevedená z účtu žalobcu na bankový účet žalovanej v 2. rade č. XXXXXXXX/XXXX vedený v X. bank, a.s.. Právny zástupca súčasne poukázal aj na jednoznačné a nespochybniteľné preukázanie vyššie uskutočnených prevodoch v trestnom konaní v bodoch 49 a 40 obžaloby. Ako dôkaz bol doložený prevodný príkaz zo dňa 08.08.2003 a zo dňa 15.08.2003. Zároveň konštatuje, že za dom s pozemkami, ktorý kúpila žalovaná v 3. rade do svojho vlastníctva od žalovanej v 2. rade, teda nezaplatila žalovaná v 3. rade ale žalobca zo svojich vlastných peňažných prostriedkov, ktoré boli vedené na jeho bankovom účte. Vzhľadom na uvedené sa žalovaná v 3. rade bezdôvodne obohatila, keďže žalobca nebol v žiadnom právnom vzťahu so žalovanou v 2. rade ani so žalovanou v 3. rade a nemal teda žiadny dôvod plniť za žalovanú v 3. rade sumu 2.000.000,-Sk. K potvrdeniu A. D. o poskytnutí čiastky 1.500.000,-Sk právny zástupca žalobcu poukázal na skutočnosť, že samotné potvrdenie bolo notársky overené až po takmer 6 rokoch od podpisu potvrdenia, čo je vzhľadom na časový odstup podpisu a overenia podpisu právne irelevantné. Rovnaký názor vyjadril právny zástupca aj ohľadne potvrdenia M. E. zo dňa 30.06.1997 o prijatí sumy v celkovej výške 400.000,-Sk za odpredaj spoluvlastníckeho podielu. Súčasne poukázal na vedomosť žalovanej v 3. rade o dostatku peňažných prostriedkov na kúpu domu s pozemkami, pričom s prihliadnutím na kúpnu cenu vo výške 4.200.000,- Sk s porovnaním so sumou 1.500.000,-Sk a 400.000,-Sk, podľa názoru právneho zástupcu žalobcu nešlo ani o polovicu sumy z kúpnej ceny. Navyše poukázal aj na fakt, že žalovaná v 3. rade si v tej dobe kúpila nové auto, zabezpečovala rekonštrukciu kúpeného domu a z toho plynúc nemohla mať dostatok finančných prostriedkov, nakoľko podľa jej tvrdenia bola v tom čase nezamestnaná.

K vyjadreniu právneho zástupcu žalovanej v 3. rade ohľadne skutočnosti, že trestné stíhanie voči žalovanej v 3. rade bolo zastavené a teda nie je možné hovoriť o bezdôvodnom obohatení získaného z nepoctivých zdrojov, sa vyjadril právny zástupca žalobcu a uviedol nasledovné: že išlo o majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, pretože žalovaná v 3. rade sa obohatila na základe plnenia žalobcu, na ktoré nikdy nebol právny dôvod, keďže žalobca nebol v žiadnom právnom vzťahu so žalovanou. Ďalej uviedol, že išlo o majetkový prospech získaný tým, že za niekoho iného sa plnilo, čo podľa práva mal plniť sám, keďže splátky kúpnej ceny mala pani E. realizovať strana kúpnej zmluvy a nie žalobca a na záver, že išlo o majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov, keďže to bol majetkový prospech získaný trestnou činnosťou a v rozpore s dobrými mravmi, pričom je úplne jedno či išlo o trestnú činnosť žalovanej v 3. rade alebo o trestnú činnosť jej blízkych osôb s prospechom pre žalovanú v 3. rade.

Ohľadne úhrady v prospech realitnej kancelárie L., s.r.o. právny zástupca žalobcu uviedol, že nie je pravdou, že sumu 6.638,78 Eur nezískala žalovaná v 3. rade, ale bola uhradená v prospech vyššie uvedenej realitnej kancelárie. Táto suma totiž predstavovala jednoznačne prvú splátku kúpnej ceny za predaj rodinného domu s pozemkami v kat. úz. H. F., ktorej celková výška bola stanovená na 4.200.000,- Sk s poukazom na ust. článku III. ods. 1 písm. a) kúpnej zmluvy zo dňa 25.07.2003, podľa ktorého táto splátka kúpnej ceny bola dňa 07.07.2003 uhradená v hotovosti k rukám predávajúcich, čo potvrdili svojimi podpismi obe zmluvné strany. Ako dôkaz bola doložená kúpna zmluva zo dňa 25.07.2003. Poukázal na skutočnosť, že predmetná suma vo výške 200.000,- Sk bola zrejme totožná s výškou sprostredkovateľskej odmeny realitnej kancelárie a v konečnom dôsledku bola zrejme ihneď po úhrade ponechaná realitnej kancelárii, ako súčasť odmeny, však ešte neznamená, že by nešlo o splátku kúpnej ceny, ktorú mala zrealizovať žalovaná v 3. rade.

K vyjadreniu právneho zástupcu žalovanej v 3. rade ohľadne skutočnosti, že žalobca mal vedomosť o bankovom prevode už v decembri 2004 a vo vzťahu k žalovanej v 3. rade svoj nárok uplatnil

žalobca až 4.10.2007, právny zástupca žalobcu uviedol, že uvedené tvrdenie sa nezakladá na pravde. Uviedol, že žalobca ihneď po zistení prvých skutočností o neoprávnených účtovných operáciách podal dňa 30.12.2004 trestné oznámenie, v ktorom však ešte nebola informácia o prevodoch finančných prostriedkov na účet v X. C. a.s.. Následne trestné oznámenie bolo doplnené dňa 04.01.2005 o nové zistenia, v ktorých boli už uvedené dva neoprávnené prevody v roku 2003 v sume 1.000.000,- Sk na účet č. XX XX XXX/XXXX a to v dňoch 08.08.2003 a 15.08.2003. V súvislosti s tým právny zástupca žalobcu zdôraznil, že o predmetných prevodoch sa žalobca dozvedel až začiatkom roku 2005, keďže ich v trestnom oznámení spomína až dňa 04.01.2005. Následne na to bolo rozšírené dňa 04.02.2005 trestné oznámenie o Z. E., Z. E. a Z. E. a poukázal na ich podiel na páchanej trestnej činnosti. Dňa 10.03.2005 si potom žalobca uplatnil v trestnom konaní zistenú škodu vo výške 12.544.269,30 Sk a to ako od M. E., tak aj od ďalších vyššie uvádzaných. Žalobca si svoje právo voči žalovaným uplatnil v zmysle § 112 OZ, podľa ktorého ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. Na preukázanie uvedených tvrdení právnym zástupcom žalobcu boli do spisu založené listiny a to trestné oznámenie a podnet na začatie trestného stíhania zo dňa 30.12.2004, trestné oznámenie a podnet na začatie trestného stíhania zo dňa 04.01.2005, rozšírenie trestného oznámenia zo dňa 04.02.2005 a rozšírenie trestného oznámenia s doplnením listinných dôkazov zo dňa 10.03.2005. V zmysle uvedeného žalobca si uplatnil právo návrhom v rámci trestného konania podľa § 46 ods. 3 Trestného poriadku v tzv. adhéznom konaní po prvýkrát dňa 10.03.2005, pričom toto uplatnenie opätovne zdôraznil výsluchom vtedajšej právnej zástupkyne žalobcu v trestnom konaní - A.. Z. E. (bola doložená zápisnica o výsluchu poškodeného dňa 31.03.2005). Na záver usúdil právny zástupca žalobcu, že práva žalobcu nemôžu byť premlčané pretože boli uplatnené ako v rámci subjektívnej, tak aj objektívnej premlčacej lehoty stanovenej v ustanovení § 107 OZ.

K vyjadreniu právneho zástupcu žalobcu zo dňa 10.10.2012 sa vyjadril písomne právny zástupca žalovanej v 2.rade, ktorý zastal právny názor, že pre bezdôvodné obohatenie platí špeciálna úprava uvedená v § 458 ods. 2 OZ, podľa ktorého s predmetom bezdôvodného obohatenia sa musia vydať aj úžitky z neho, pokiaľ ten, kto obohatenie získal, nekonal dobromyseľne. Nakoľko výpoveď žalovanej v 2. rade nebola zo strany žalobcu napadnutá, je žalovaná v 2. rade dobromyseľná. V zmysle uvedeného podľa § 458 ods. 2 OZ nie je žalovaná v 2.rade povinná vydať úžitky.

Právny zástupca žalobcu na pojednávaní dňa 5.12.2012 uviedol, že pokiaľ ide o žalovaného v 1. rade je preukázaná skutočnosť, že peniaze boli postúpené na jeho bankový účet, pretože to potvrdil samotný žalovaný v 1. rade, ktorý vôbec nevyvrátil túto skutočnosť, že ide o jeho bankový účet, ale založil svoju obranu na tom, že on z tohto účtu peniaze nevyberal, ale že pripravil a podpísal výberové listy a potom tieto výbery realizovala jeho mama, bývala žalovaná v 3. rade. Ďalej právny zástupca žalobcu poukázal na obsah trestného spisu, konkrétne trestný rozsudok OS BA II. 2T/44/2008, z ktorého vyplýva skutočnosť, že išlo o účet žalovaného v 1. rade Z. E., na ktorý bolo neoprávnené poukázaných 23 finančných prevodov, pričom uvedené vyplýva aj z podanej obžaloby. V tomto civilnom konaní bola uplatnená presne tá výška bezdôvodného obohatenia, ktorá bola týmito transfermi posunutá na účet žalobcu v 1. rade 2.053.857,- Sk. Na základe uvedeného mal právny zástupca žalobcu za to, že je preukázané, že žalovaný v 1. rade sa bezdôvodne obohatil, že bankový účet je jeho a na tento bankový účet bola prevedená uplatnená suma s tým, že žalovaný v 1. rade tieto prostriedky vybral a použil pre vlastnú potrebu. Z enunciatu trestného rozsudku jasne vyplynulo, že žalovaný sumu 2 053 857,- Sk vybral z účtu a teda musel byť jeho majiteľom a použil ich pre vlastnú spotrebu. To je doslova citácia z rozsudku. Žalovaná v 2. rade aj keď zjavne dobromyseľná sa však na účet navrhovateľa neoprávnené obohatila, pretože prijala sumu z bankového účtu navrhovateľa bez právneho dôvodu. Pokiaľ ide o odporkyňu v 3. rade, ktorá zakladala svoju obranu na skutočnosti, že na kúpu danej nehnuteľnosti mala dostatočné finančné prostriedky, pričom túto dostatočnosť preukázala darovaním sumy 1.500.000,- Sk a inými skutočnosťami, táto darovaná suma zjavne nebola použitá na kúpu nehnuteľnosti, ale mohla byť použitá na iné účely, napr. rekonštrukcia, ale na samotnú kúpu bola použitá suma z bankového účtu navrhovateľa a to takým spôsobom, že bývala žalovaná v 3. rade neoprávnené previedla sumu 1.000.000,- Sk a to na základe prevodných príkazov zo dňa 08. 08. 2003 a sumu 1.000.000,- Sk na základe prevodného príkazu zo dňa 15. 08. 2003. Obidva prevodné príkazy boli založené do súdneho spisu. Ohľadne argumentu žalovanej v 3. rade, že nárok žalobcu je premlčaný, bolo právnym zástupcom žalobcu uvedené, že tento nie je právne relevantný, nakoľko si navrhovateľ uplatnil svoje nároky už v adhéznom trestnom konaní, čo bolo preukázané doložením dokladov do súdneho spisu.

Nárok navrhovateľa preto nemôže byť premlčaný. Z vyššie uvedených dôvodov mal právny zástupca žalobcu za to, že žalobca preukázal svoj nárok.

K vyššie uvedenému sa vyjadril právny zástupca žalovanej v 2. rade, ktorý uviedol, že návrh navrhovateľa vychádza z trestného činu sprenevery, laicky povedané krádeže peňazí z účtu notárskej komory, pričom bol toho právneho názoru, že v prvom rade si mal poškodený uplatniť nárok na škodu v trestnom konaní, kde ju mal aj riadne vyčíslieť a jej výšku nesporne preukázať. Následne potom postupom podľa trestného poriadku si mohol túto škodu uplatniť a mohol byť uspokojený. Poukázal aj na ďalšieho možného spolupáchateľa sprenevery M. E., pričom vychádzal z príkazu na úhradu z 08. a 15. 08. 2003, ktorými pani E. prevádzala na účet žalovanej v 2. rade 2 x 1.000.000,- Sk. V pravom dolnom rohu sú vzorové podpisy, kde okrem pani E. je podpis zrejme p. E., čo mal preukázať žalobca a táto osoba je tiež spoluzodpovedná za to, že tieto sumy boli prevedené z účtu Notárskej komory, pretože ku každému príkazu na úhradu musí byť priložený účtovný titul - čiže faktúra, zmluva a podobne a táto osoba sa spolupodieľala zrejme na sprenevere peňazí z účtu Notárskej komory.

Právny zástupca žalovanej v 3. rade, uviedol k predmetnému, že žalobca nepreukázal žiadny vzťah voči žalovanej v 3. rade a nepreukázal, že by žalovaná v 3. rade prijala akékoľvek peňažné, či nepeňažné plnenie priamo od žalobcu. Na začiatku vo svojom návrhu staval zodpovednosť žalovanej v 3. rade za bezdôvodné obohatenie na spáchaní trestného činu spolu s bývalým žalovaným v 2. rade a nebohrou matkou žalovanej v 3. rade, čo však v trestnom konaní nebolo preukázané. Žalovaná v 3. rade bola zbavená viny v plnom rozsahu a voči nej bolo zastavené trestné stíhanie. Z uvedených dôvodov, ako aj z vykonaných dôkazov, ako v trestnom konaní, tak aj v tomto konaní pred súdom mal právny zástupca za to, že voči žalovanej v 3. rade chýba nedostatok pasívnej legitímácie a že by akýmkoľvek spôsobom bolo preukázané prijatie plnenia zo strany žalobcu. Kolegyňou, ktorá bola právnu zástupkyňou predtým, bola vznesená námietka premlčania. Žalobca sa dozvedel o prevodoch z jeho účtu, ktoré sa týkali žalovaných v 1., 2. rade už zo samotného vypísaného príkazu na úhradu a podpísaním tohto príkazu zodpovednou osobou, ktorá jediná mohla povoliť prevod. Uviedol, že bolo zvláštne, že majiteľ účtu Notárska komora nehospodáril v zmysle zásady dobrého hospodára, nezaujímal sa denne o finančné pohyby z účtu, čo však, nemohlo byť na škodu iných osôb, a to len v otázke premlčania, teda kedy sa dozvedel prvýkrát a kedy si mohol začať uplatňovať svojho právo. Z uvedených dôvodov navrhol návrh voči žalovanej v 3. rade v plnom rozsahu zamietnuť. Na otázku sudkyne, či žalovaná v 3. rade bola povinnou osobou z kúpnej zmluvy zo dňa 25.07.2003 uzatvorenou žalovanou v 2. rade a Z. E., ktorá mala zaplatiť kúpnu cenu, právny zástupca žalovanej v 3. rade uviedol, že nepopiera, že bola povinnou osobou z tejto kúpnej zmluvy, ale peniaze došli na účet žalovanej v 2. rade. Na ďalšiu otázku sudkyne, či žalovaná v 3. rade zaplatila kúpnu cenu z predmetnej zmluvy, právny zástupca žalovanej v 3. rade odpovedal, že žalovaná v 3. rade nezaplatila kúpnu cenu, ale bola v tom, že ju zaplatila jej matka.

Na pojednávaní konanom dňa 5.12.2012 vypovedala ako svedkyňa P. P. N., ktorá z účastníkov poznala len žalovanú v 2. rade a jej manžel. Uviedla, že dostala do ponuky na predaj dom žalovanej v 2. rade a zrealizovala niekoľko obhliadok s potenciálnymi kupujúcimi, ktorí neprejavili záujem o dom. Na základe inzercie sa je ozvala žena, podľa predvolania predpokladala, že asi p. E.. Bolo to veľmi dávno, preto si na mená nepamätala. Spomenula si len to, že pani chcela rýchlu obhliadku domu, pretože mala niekde cestovať. Prišli na obhliadku, povedala, že sa jej dom páči a že sa ozve. Ozvala sa veľmi rýchlo, za 1 alebo 2 dni. Povedala, že má záujem, preto pripravila štandardnú zmluvu o zložení zálohy s kupujúcim, pripravila list vlastníctva, kúpnu zmluvu, návrh na vklad. Pani povedala, že je notárka, vystupovala seriózne, nepamätala sa, či bola ona kupujúca, kúpna zmluva sa podpisovala u notára a pani realizovala platbu. Svedkyňa uviedla, že nepozerala odkiaľ peniaze prišli, bola v dobrej viere, že boli z jej účtu. Uviedla, že to bol korektný obchod. Korektný bol v tom, že sa postupovalo, tak ako bolo uvedené v zmluve. Suma bola zaplatená na druhý alebo tretíkrát v termínoch, ktoré boli dohodnuté. Potom sa jej už nikto neozval ohľadne tohto obchodu, ani polícia ju nevyšetrovala. Na otázku právneho zástupcu žalobcu, či vie svedkyňa o tom v akom stave je dom v súčasnosti, svedkyňa odpovedala, že od predaja dom nevidela. Na otázku právneho zástupcu žalovanej v 3. rade, či svedkyňa pozná žalovanú v 3. rade - Z., prítomnú v pojednávacej miestnosti a či sa s ňou stretla, svedkyňa odpovedala, že si ju nepamätá. Na otázku právneho zástupcu žalovanej v 2. rade, či žalovaná v 2. rade a jej manžel boli v kontakte s M. E. mimo svedkyne, svedkyňa odpovedala, že nie, pretože ona ich zoznámila s p. E. pri obhliadke ich domu a oni sa plne spoľahli na ňu, preto všetko pripravovala ona. Ďalej právny zástupca žalovanej v 2. rade sa spýtal na skutočnosť, ako zistila, že kúpna cena je uhradená, pričom túto informácia jej bola poskytnutá od pána E.. Svedkyňa bola transakciu skontrolovať v X. C., a.s. kde bola kupujúca a kupujúca vypísala

prevodný príkaz a ona skontrolovala iba číslo účtu predávajúcich a sumu. Nespomenula si, či už bol prevodný príkaz vypísaný a či tam boli iba podpisy. Na otázku ohľadne variabilného symbolu transakcie, tiež uviedla, že nevie, pričom zvyčajne sa dáva číslo parcely alebo rodné číslo. Najprv sa realizovala kúpna zmluva, potom platba a potom návrh na vklad.

Právny zástupca žalobcu uviedol, že žalobca si uplatnil škodu v trestnom konaní, nie však voči p. E., ktorá nebola trestne zodpovedná. Škodu si uplatnil, ale trestný súd ich s nárokom na náhradu škody odkázal na civilné konanie. Pokiaľ ide o zodpovednosť ďalšej osoby, ktorá podpisovala prevodný príkaz, poukázal, že táto zodpovednosť nie je predmetom tohto súdneho konania, predmetom konania je preukázanie bezdôvodného obohatenia na strane toho, ktorý sumu 2.000.000,- Sk použil, alebo ktorý sumu prevzal. Pokiaľ ide o skutočnosť, že medzi žalobcom a žalovanou v 3. rade nebol žiadny právny vzťah, s uvedeným súhlasí, ale zároveň vyslovil, že presne to je zmysel inštitútu bezdôvodného obohatenia, ktoré môže nastať bez ohľadu na jestvujúci právny vzťah. Pokiaľ išlo o argument, že žalobca nehospodáril v zmysle zásad dobrého hospodára, toto je tiež fakt. Právny zástupca s tým súhlasil, avšak uviedol, že by sa to mohlo pokojne prihodiť každej inštitúcii, išlo totiž o ekonómku a hlavnú účtovníčku, ktorá mala oprávnenie realizovať prevody z bankového účtu, ktorá vytvárala falošné naskenované výpisy z bankového účtu a tieto predkladala dozorným orgánom, falšovala auditorské správy, pečiatky a podpisy audítora, takže žalobca mal naozaj veľmi ťažké, aby zistil, že sa jedná o takéto neoprávnené prevody, pretože jej kontrolné orgány boli dlhé roky zavádzané. Pokiaľ išlo o skutočnosť, že žalobca nepreukázal, že bankový výpis patril žalovanému v 1. rade, poukázal na skutočnosť, že predmetné vyplynulo priamo z výsluchu žalovaného v 1. rade na poslednom súdnom pojednávaní. Žalovaný v 1. rade uviedol, že on z tých peňazí, ktoré boli poukázané na jeho účet nemal ani korunu, matka ho požiadala, či si môže odmenu poslať na jeho účet. Prístup na jeho účet získala matka. Čiže skutočnosť, že išlo o účet žalovaného v 1. rade, potvrdil sám žalovaný v 1. rade. V neposlednom rade táto skutočnosť vyplynula aj z podanej obžaloby, kde je uvedené pod názvom účtu - Z. E.. Súčasne právny zástupca žalobcu poukázal na ust. § 134 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), kde je uvedené, že listiny, vydané súdmi slovenskej republiky, potvrdzujú, že ide o nariadenie alebo vyhlásenie orgánu, ktorý listinu vydal a ak nie je dokázaný opak, je pravdivosť toho, čo sa v nich osvedčuje. Skutočnosť, že išlo o účet pána Z. E.a, je preukázaná právoplatným rozsudkom OS BA II..

Dňa 28.01.2013 bolo na tunajší súd doručené podanie od právneho zástupcu žalobcu ohľadne ozrejmenia skutočnosti, akým spôsobom v spornom období žalobca zakupoval tlačivá od spoločnosti G.. Z predloženého oznámenia súdu vyplynula skutočnosť, že nákupy sa vždy uskutočňovali na základe písomných objednávok, pričom platby sa realizovali bezhotovostným platobným stykom priamo na účet pána N. vo N., a.s., pričom tieto objednávky, resp. ich akceptácia boli však už ako registratúrne záznamy archivované a po uplynutí lehoty ich archívneho uloženia aj vyradené. Na potvrdenie uvedenej skutočnosti bola do súdneho spisu založená výpoveď svedka pána N. zo dňa 24.04.2007, ktorý vypovedal pred orgánmi činnými v trestnom konaní. Svedok vypovedal, že všetky faktúry ako aj výdavkové a príjmové pokladničné doklady, ktoré boli pani M. E. dokladané k jednotlivým prevodom finančných prostriedkov realizovaných na účet XXX XXX XXXX/XXXX vedenom v R. banke, a.s. na meno Z. E., boli sfaľované, pričom on tieto doklady nikdy nevystavoval a nepodpisoval. Z výpovede svedka tiež vyplynulo, že väčšina platieb vo vzťahu k žalobcovi bola realizovaná bezhotovostne, pričom tieto platby boli realizované na jeho účet vo N., a.s., pretože v inej banke účet nemal.

Na pojednávaní konanom dňa 17.04.2013 právny zástupca žalobcu na otázku sudkyne či žalobca zaslal výzvu odporcom na zaplatenie dlhu žalovaného v tomto konaní, nevedel odpovedať, nestretol sa s tým v spise, nakoľko pred ním vo veci zastupovali iní zástupcovia.

Na predmetnom pojednávaní žalovaný v 1. rade Z. E. uviedol k podaniu žalobcu zo dňa 24.01.2013 to, že p. N. bolo platené na účet nepreukazuje, to že by platby neplatila jeho matka priamo na jeho účet. Nedostal odpoveď, akým spôsobom žalobca obstarával tlačivá, on opísal mechanizmus, ako dochádzalo k plateniu faktúr p. N., nevedel uviesť z akého účtu matka platila p. N., priamo to vkladala na účet p. N.. Tieto skutočnosti nevedel dokázať. Uviedol, že vie iba preukázať skutočnosť, že v období, keď boli vykonané predmetné platby pracoval v Bruseli, teda bol celý čas mimo. Na otázku sudkyne, prečo dovolil matke, aby posielala nejaké peniaze na jeho účet, keď si mohla zriadiť iný účet, žalovaný odpovedal, že z jeho strany to bola jednorazová služba, urobil to zo synovskej lásky, nikdy predtým nič zlého neurobila. On o prevodoch nevedel, ona si vybrala vždy toľko, koľko si poslala. On sa staral o dieťa a manželku. Manželke nechal podpísané výberové lístky, manželka si vybrala asi len 2 krát. Ona riadne pracovala.

Ostatné vybrala matka. Uviedol, že vie preukázať, v ktorom období pracoval v Bruseli a v archíve úradu sa môže nachádzať dôkaz o tom, kedy bol služobným autom na služobnej ceste na Slovensku. V tom období bol aj na jednej návšteve doma, letecky necestoval. Po Bruseli bol ešte jeden rok v Prahe, a to bolo tiež obdobie, v ktorom dochádzalo k výberom. Na otázku sudkyne ako bolo možné, že človek, ktorý pracuje na tak významnej funkcii v zahraničí a teda musí byť jazykovo zdatný a tiež bol zdatný aj v PC gramotnosti, si nekontroloval výpisy z účtu, odporca uviedol, že je to jeho životnou filozofiou, nechcel myslieť na byrokraciu, malichernosti, sústreďoval sa na dôležité veci. Mal v tom období svoj vlastný účet a peniaze, ktoré mu chodili na predmetný účet. On dôveroval matke. Zrušil doručovanie výpisov domov, nakoľko mu ich preberal otec a bol z toho frustrovaný. Domácnosť a výdaje riadila jeho manželka, ktorej plne dôveroval a ktorá tiež nevedela o výberoch z tohto účtu. Doma nechal asi 6 - 7 podpísaných výberových lístkov a keďže z nich použila iba dva, nevedela o tom. Matka vykonala podstatne viac výberov, ako nechal doma podpísaných lístkov. Žalobca mu nezaslal žiadnu výzvu na zaplatenie dlhu, ktorý je žalovaný v tomto konaní. Na otázku právneho zástupcu žalobcu, či v R. banke, pobočka R. R. dávali peniaze z účtu inej osobe, ako osobe, ktorá podpísala výberový lístok ako jediná oprávnená osoba, ktorou bol žalovaný v 1. rade, žalovaný v 1. rade uviedol, že áno. Bolo to obdobie, keď banka vydala peniaze rodinným príslušníkom na podpísaný výberový lístok. Mal na to svedkyňu, jeho exmanželku, ktorá takisto bola vyberať z jeho účtu peniaze. Právny zástupca žalobcu poukázal na skutočnosť, že v trestnom rozsudku je uvedené, že z účtu vyberal peniaze žalovaný v 1. rade, pričom ohľadne tejto skutočnosti bola vypočítaná aj riaditeľka banky. Z uvedeného vyplynul rozpor medzi výpoveďou žalovaného v 1. rade a dokazovaním v rámci tohto konania. K predmetnému žalovaný v 1. rade uviedol, že súd v trestnom konaní neriešil a nedokazoval tieto skutočnosti, nikdy výsluch nevidel a nebránil sa proti tomu, pretože bol vo väzbe, mal malé deti a pre neho bolo dôležitejšie byť na slobode, ako mať pravdu. Banka musí archivovať výberové lístky, takže by sa dalo preukázať, že výberové lístky nepodpísal. Uviedol, že v banke bol iba raz za 10 rokov. Nebolo potrebné ani preukazovať totožnosť, ak ste bol osobe, ktorá vybavovala výber známy, to si všimol, že jeho matka sa s pracovníčkami banky poznala. Zistil to vtedy, keď boli spolu prvýkrát vyberať peniaze.

Z výpovede žalovaného v 1. rade, že bol riaditeľ sekretariátu žalobcu v rokoch 1999-2000. Jeho matka v tom období len niečo vypomáhala, do notárskej komory ju prijali až po jeho odchode, nie na tú istú pozíciu. Nebolo mu podozrivé, že sa okolo neho a jeho súrodencov sa točí veľa peňazí a brat Z. si vzal hypotéku, aby mohol ručiť sestre. Bolo mu podozrivé, že matka sa oblieka a kupuje si veľa zlata, ale tvrdila, že komore sa veľmi darí a má vysoké odmeny. Kým tam pracoval on, také odmeny neboli. Matka to držala v tajnosti, lebo keby sa o tom dozvedel on a jeho manželka, určite by to riešili cez orgány, pretože jeho manželka bola poctivá príslušníčka polície. Žalovaný v 1. rade nepochopil, prečo mu to matka urobila, mohla si predsa zriadiť účet na bezdomovca. On sa vždy dozvedel len aktuálny stav účtu v banke, nesledoval priebeh transakcií, pretože výpisy z účtu nikdy nedostával, nikdy tam nebolo 1.500.000,- Sk. P. D. bola jeho svokra a takisto bola svokrou jeho sestry. Uviedol, že je pravda, že spravoval jej účet, na ktorý dostala 4.000.000,- Sk od L. L. V podstate tie peniaze medzi nich rozdelila.

Sudkyňa na pojednávaní prečítala čl. 780 zo spisu 2T/44/2008, kde je zápisnica zo zasadnutia Prezídia NK SR č. 72, z ktorej vyplynulo, že riaditeľ sekretariátu (žalovaný v 1. rade) reagoval na správu revíznej komisie, predniesol svoje stanovisko k vytýkaným veciam a vzhľadom na výhrady a kritiku vyplývajúcu zo správy revíznej komisie navrhoval ukončiť pracovný pomer žalovaného v 1. rade k 31.12.1999. Sudkyňa dala žalovanému v 1. rade otázku, prečo je rozpor medzi vyššie spomenutou zápisnicou zo zasadnutia Prezídia NK SR a jeho výpoveďou z predchádzajúcich pojednávaní, kde uviedol, že odišiel z komory na vlastnú žiadosť a že nie je pravda, že z dôvodu, že stratil dôveru komory. Žalovaný v 1. rade uviedol, že zápisnica je nepravdivá, on nedisponoval žiadnymi peniazmi, nedostal žiadne obmedzenia. Zároveň uviedol, že dôvody výpovede neuviedol komore. Vedel o tom, že po odchode z notárskej komory jeho matka sa zamestnala v B. K., kde robila presne to isté, čo v komore a peniaze posielala na účet brata Z..

Na otázku sudkyne, či žalobca zaslal výzvu žalovanej v 2. rade na zaplatenie dlhu, ktorý je predmetom tohto konania, odpovedala žalovaná v 2. rade, že nie.

Na pojednávaní dňa 29.05.2013 právny zástupca žalobcu uviedol, že nebude trvať na vypočutí svedka, nakoľko je v zásade úplne jedno, či žalovaný v 1. rade sprístupnil alebo nesprístupnil niekomu nakladanie s jeho účtom. Peňažné prostriedky boli z účtu žalobcu uhradené na jeho bežný účet a táto vec je podstatná. To, že či z toho účtu ešte niekto iný vyberal peniaze nie je relevantné z hľadiska skutočnosti, že bezdôvodné obohatenie vzniklo na strane žalovaného v 1. rade. Právny zástupca mal na mysli časť

bezdôvodného obohatenia v súhrnnej výške 2.053.857,- Sk, ktorá bola prevedená na účet žalovaného v 1. rade celkovo 23 finančnými prevodmi. Ďalej právny zástupca poukázal na uznesenie o začatí trestného stíhania v obžalobe v trestnom rozsudku, na prevodné bankové príkazy založené v súdnom spise, ako aj na vyjadrenia žalobcu, v ktorých sú uvedené podrobnosti o týchto prevodoch. Nakoľko podľa právneho zástupcu žalobcu je nespochybniteľným faktom, že žalovaný v 1. rade nadobudol vyššie uvedené sumy neoprávnene a bez právneho dôvodu, mal za to, aby ho súd zaviazal k vráteniu bezdôvodného obohatenia, tak ako je to uvedené v petíte žaloby. Ohľadne žalovanej v 2. rade právny zástupca žalobcu uviedol, že žalobca preukázal fakt, že peňažné prostriedky vo výške 2.000.000,- Sk boli dvoma peňažnými prevodmi prevedené z účtu žalobcu na účet žalovanej v 2. rade. Táto skutočnosť založila bezdôvodného obohatenie na strane žalovanej v 2. rade, keďže táto nemala žiadny zmluvný ani iný vzťah so žalobcom a teda nebol právny dôvod, aby inkasovala sumu 2.000.000,- Sk od žalobcu. Pripustil však fakt, že žalovaná v 2. rade nemusela vedieť o pôvode peňazí, keďže v tom čase očakávala zaplatenie kúpnej ceny od žalovanej v 3. rade. Ohľadne žalovanej v 3. rade právny zástupca žalobcu uviedol, že na jej strane vzniklo bezdôvodné obohatenie z titulu, že kúpnu cenu za nadobudnutý rodinný dom uhradil za ňu niekto iný. Časť jej bezdôvodného obohatenia vo výške 2.000.000,- Sk bola vysporiadaná s bývalým žalovaným v 1. rade - Z. E. a žalobca uplatňuje svoje práva voči žalovanej v 3. rade len vo výške 2.200.000,- Sk, resp. ekvivalent v Eur.

Právny zástupca žalovanej v 2. rade navrhol, aby súd žalobu vo vzťahu žalovanej v 2. rade zamietol a aby zaviazal žalobcu k úhrade trov konania spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia. Zároveň poukázal na vyjadrenie právneho zástupcu žalobcu v zápisnici z 26. 09. 2012, v ktorej sa vyjadril, že síce žalujú žalované v 2. a 3. rade solidárne, ale ak súd ustáli, že sa obohatila len jednu z nich, mal na myslí najmä žalovanú v 3. rade a toto bude rešpektovať.

K predmetnému sa vyjadril právny zástupca žalovanej v 3. rade, ktorý navrhol návrh žalobcu voči žalovanej v 3. rade zamietnuť a podľa vyčíslenia právneho zástupcu zaviazat' k náhrade týchto trov. Poukázal na prednes právneho zástupcu žalobcu, v ktorom uviedol, že je nepochybné, že peňažné prostriedky žalobcu odišli na účet žalovanej v 2. rade a to v 2 platbách, pričom žalovaná v 2. rade nebola v žiadnom právnom vzťahu so žalobcom a teda peňažné prostriedky si na svojom účte ponechala bez právneho dôvodu a tým získala bezdôvodné obohatenie na úkor žalobcu, čo bolo v tomto konaní jednoznačne preukázané. Z tohto dôvodu mal za to, že bezdôvodné obohatenie si žalobca mal uplatniť vo vzťahu k žalovanej v 2. rade a žalovaná v 3. rade na úkor žalobcu neprijala od neho žiadne plnenie. Poukázal na skutočnosť, že bolo počas dokazovania preukázané, že čo sa týka samotnej kúpy nehnuteľnosti, ktorej vlastníčkou sa stala žalovaná v 3. rade, na základe kúpnej zmluvy od predávajúcich žalovanej v 2. rade s manželom, tak tento predaj celý obstarávala nebohá matka žalovanej v 3. rade, ktorá od nej aj prevzala čiastku 2.000.000,- Sk, ktorú mala zaplatiť ako časť kúpnej ceny. Z vyjadrenia neb. matky aj vyplynulo, že túto čiastku uhradila žalovanej v 3. rade. Vzhľadom na úmrtie matky žalovanej v 3. rade nebolo možné toto tvrdenie nejakým spôsobom preukázať, či je pravdivé, alebo nepravdivé. Nie je vylúčené, že mohla v hotovosti odovzdať 2.000.000,- Sk žalovanej v 2. rade. Právny zástupca žalovanej v 3. rade sa vyjadril, že predmetné nevie ani preukázať ani na 100% vyvrátiť a v dôsledku toho mal za to, že žalovaná v 3. rade nie je v tomto spore voči žalobcovi pasívne legitimovaná, taktiež chýba aktívna legitimácia žalobcu voči žalovanej v 3. rade a v dôsledku toho mal za to, že návrh voči žalovanej v 3. rade je potrebné zamietnuť. Vyjadril sa, že existuje nárok pokiaľ teda vychádza z predpokladu, že kúpna cena nebola odovzdaná nebohou žalovanej v 2. rade vo výške 2.000.000,- Sk, tak existuje právny nárok kupujúcej, teda žalovaná v 2. rade voči kupujúcej žalovanej v 3. rade na dopltenie kúpnej ceny a tu by teoreticky pripadal vznik tejto pohľadávky, teda bezdôvodné obohatenie na úkor žalovanej v 2. rade ako predávajúcej, ktorá si tento mohla a mala v takom prípade uplatniť súdnou cestou ale nie žalobca voči žalovanej v 3. rade.

Dňa 29.05.2013 bol tunajšiemu súdu doručený záverečný návrh právneho zástupcu žalovanej v 2. rade, v ktorom k prejednávanej veci uviedol, že prevodom finančných prostriedkov z bankových účtov žalobcu na súkromné účty nebohej M. E., a okrem iných aj na účet žalovanej v 2. rade predchádzalo to, že dňa 13.2.2003 podpísal manžel žalovanej, svedok Z. E., ako spoluvlastník predávanej nehnuteľnosti zmluvu o sprostredkovaní v zmysle § 642 Obchodného zákonníka so spoločnosťou L. Q., s.r.o., realitná a obchodná spoločnosť v zastúpení konateľkou P. P. N., ktorej predmetom sprostredkovania bolo uzatvorenie kúpnej zmluvy na predaj nehnuteľnosti v M. F., k.ú. K., E. XXX evidovaná na LV č. XXX, LV č. XXX v cene 4.200.000,-Sk, s treťou osobou, ktorú sprostredkuje sprostredkovateľ. Dňa 7.07.2003 bola zmluva o sprostredkovaní doplnená „dodatkom č. 1“, v ktorom boli doplnené body b) a c). Podľa

bodou b) záujemca od sprostredkovateľa požaduje, aby vypracoval „kúpnu zmluvu“, čo sprostredkovateľ aj splnil. Do spisu bola doložená kópia predmetnej kúpnej zmluvy ako aj vyššie spomenutý Dodatok č. 1 k Zmluve o sprostredkovaní. V zmysle zmluvy o sprostredkovaní kupujúci, ktorého sprostredkovala P. N., vykonal tri ohliadky a to vždy výhradne v sprievode P. N.. Jedenkrát M. E. a dvakrát Z. E. - kupujúca. Nebohá M. E. požiadala cestou realitnej kancelárie cez P. N. o založenie účtu v X. C. K., na ktorý údajne z dôvodu ľahšieho prevodu peňazí ona bude plniť kúpnu cenu podľa kúpnej zmluvy - teda z toho vyplynulo, že P. E. financuje kúpu rodinného domu žalovanej v 2. rade pre svoju dcéru. Dňa 25.07.2003 bola po prevode sumy 2.000.000,-Sk v zmysle čl. III, 1b zmluvy, podpísaná Kúpna zmluva medzi predávajúcimi E. Z., E. T. a kupujúcou Z. E., ktorú vypracovala realitná kancelária. Právny zástupca žalovanej v 2. rade uviedol, že žalovaná v 2. rade v pozícii predávajúcej nikdy sama alebo s manželom bez prítomnosti P. N. z realitnej kancelárie s kupujúcimi nerokovala. Zároveň bolo uvedené, že predávajúci kupujúcich do ohliadky nepoznali. Ohľadne prevodu sumy 2.000.000,-Sk bolo uvedené, že pri zadaní prevodného príkazu na spomenutú sumu boli prítomní v X. banke žalovaná v 2. rade, jej manžel Z. E. a P. N.. Zasielanie výpisov z účtov bolo dohodnuté kvartálne a v dôsledku toho pripísanie zvyšku kúpnej ceny na ich účet v X. banke v sume 2.000.000,-Sk im bolo oznámené P. N. dotazom priamo v banke, či bol uskutočnený. Až dva mesiace po prevode kúpnej ceny obdržala žalovaná v 2. rade výpisy z tohto účtu dňa 2.1.2004. Predmetná nehnuteľnosť bola v tom čase dávno predaná a dňa 21.08.2003 bol vykonaný vklad do katastra. Vyššie uvedené preukazuje dobromyseľnosť žalovanej v 2. rade s manželom. V oboch prípadoch bol prevod realizovaný s variabilným symbolom VS: 756121/7323, čo je rodné číslo kupujúcej Z. E., čím bola platba jasne definovaná. Týmto spôsobom P. E. uviedla do omylu P. N. z realitnej kancelárie, že svoje peniaze prevádza za kupujúcu ako tretia osoba. Žalobca je v tomto prípade oprávnený žiadať náhradu škody v zmysle § 47 ods. 2 Tr. poriadku od obvinenej P. M. E., čo aj urobil. V súvislosti s uvedeným bol do spisu doložený predmetný rozsudok a zápisnica o výsluchu za poškodeného v tr. konaní Mgr. Mária Kolíková. Právny zástupca skonštatoval, že žalovaná v 2. rade prijala peniaze na účet v X. banke, a.s. ako plnenie kúpnej zmluvy bez žiadnej súčinnosti s P. E.. Ďalej z predložených listín žalobcom poukázal právny zástupca žalovanej v 2. rade na príkaz na úhradu zo K. K. zo dňa 15.08.2003, príkazca Notárska komora SR, z ktorého vyplynulo, že suma 1.000.000,-Sk bola poukázaná na účet žalovanej v 2. rade pod VS XXXXXX/XXXX (r.č. kupujúcej) so správou pre príjemcu- úhrada KZ. S prihladením na vyššie spomenuté právny zástupca skonštatoval bezdôvodnosť návrhu na vydanie bezdôvodného obohatenia voči žalovanej v 2. rade, nakoľko sa jedná o zodpovednostný vzťah za škodu v zmysle Zákonníka práce. Vo veci návrhu vydať úžitky z bezdôvodného obohatenia právny zástupca žalovanej v 2. rade je toho názoru, že pre bezdôvodné obohatenie platí špeciálna úprava uvedená v § 458 ods. 2 OZ, podľa ktorého s predmetom bezdôvodného obohatenia sa musia vydať aj úžitky z neho, pokiaľ ten kto obohatenie získal, nekonal dobromyseľne. Právny zástupca žalovanej v 2. rade zhodnotil, že podľa žaloby, vyjadrenia právneho zástupcu žalobcu na pojednávaní, podľa výpovedí svedkov P. N. a P. E., ako aj žalovanej v 2. rade, ktoré výpovede žalobca vôbec nesporeval, žalovaná v 2. rade bola dobromyseľná a preto podľa § 458 ods. 2 OZ nie je povinná vydať úžitky. Zároveň podotkol, že žalobca nikdy, či v skoršie prebiehajúcim trestnom konaní voči P. E. a spol., ani pred podaním návrhu na vydanie bezdôvodného obohatenia, resp. pred podaním návrhu na pristúpenie účastníkov do konania zo dňa 13.02. 2006 nevyzval žalovanú v 2. rade o vydanie bezdôvodného obohatenia. Súčasne bolo poukázané na § 3 OZ, podľa ktorého výkon práv a povinností z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Každý je teda pri výkone svojho práva povinný dbať aj nato, aby neznemožnil či nerušil výkon práva iných, preto zákon stanovuje, že výkon práv a povinností nemožno vykonávať neobmedzene. Žalovaná v 2. rade nijako nesúčinila pri prevode kúpnej ceny v sume 2.000.000,- Sk na svoj účet v X. banke a konala výhradne cez sprostredkovateľa -realitnú kanceláriu, aby sa vyhla práve takýmto možným rizikám pri prevode nehnuteľností. Zároveň poukázal na vadnosť vnútorných predpisov a nedbalú kontrolu žalobcu, ktorý svojím konaním dal možnosť spáchať trestný čin svojim podriadeným, pričom svoje chyby v kontrole zverených finančných prostriedkov a s ich nakladaním sanuje žalobou voči žalovanej v 2. rade, preto výkon práva žalobcu voči nej odporuje dobrým mravom. Vzhľadom na vyššie uvedené právny zástupca žalovanej v 2. rade navrhol tunajšiemu súdu žalobu vo vzťahu k žalovanej v 2. rade zamietnuť a priznať náhradu trov konania.

Dňa 24.07.2013 bolo súdu doručená podanie od žalovaného v 1. rade označené ako „záverečná reč“, v ktorej uviedol, že veril svojej matke a preto jej umožnil prístup na svoj účet ako už uviedol vo svojej výpovedi na pojednávaní. Zároveň podotkol, že jeho matka bola veľmi dobrá manipulátorka, ktorá dokázala svoju činnosť maskovať pred desiatkami zainteresovaných ľudí počas štyroch rokov.

Na preukázanie skutočnosti, že sa nepodieľal na vedomej spolupráci s matkou ako nepriamy dôkaz súdu uviedol, že sa v tom období počas mesiacov nachádzal na stáži v Bruseli a približné obdobie pracoval aj pre nadnárodnú IT spoločnosť v Prahe. Zároveň poukázal opakovane na svoju výpoveď, v ktorej opísal spôsob akým sa rodinný príslušník mohol dostať k výberu z účtu a tiež podotkol, že po vklade finančných prostriedkov z účtu žalobcu boli tieto prostriedky do niekoľko hodín aj vybraté z účtu. Ohľadne argumentu žalobcu, ktorým sa snažil doložiť jeho spoluprácu s matkou na páchaní trestnej činnosti bol založený na emailovej komunikácii, kde mal matke vysvetľovať ako sfaľšovať prípis. Na margo uvedeného uviedol, že mailovej komunikácii predchádzal telefonický rozhovor, v ktorom mu matka opísala situáciu, že si rozliala kávu na doklady z účtovníctva a potrebuje to dať do poriadku. On jej odmietol pomôcť, nakoľko jej neveril, že by to bol problém ráno si odskočiť do banky. V spomínanom mailu sa len slušne vykrútil z jej požiadavky a odkázal ju na iných ľudí nech jej s tým pomôžu. V druhej časti uviedol, že žalobcovi nevznikla skutočná škoda tým, že M. E. prevádzala finančné prostriedky prostredníctvom jeho účtu v R. banke. Tým pádom ani žalobca podľa neho nemá žiadny reálny nárok na nejaké odškodnenie z jeho strany. Hlavným argumentom jeho obhajoby ako uvádza, je že je známe, že notárske úrady fungovali počas obdobia, keď pôsobila v Notárskej komore SR. To by nebolo možné, keby Notárska komora SR nezabezpečila niektoré špeciálne tlačoviny, ako sú napr. osvedčovacie knihy. Tie sa každoročne nakupovali v hodnote asi 33.000,- Eur a boli distribuované na všetky notárske úrady podľa potreby. Na nákup predmetných tlačív a kníh boli v rozpočte žalobcu vyhradené prostriedky, pričom tieto boli počas dvoch rokov posielané na jeho účet odkiaľ ich M. E. vyberala a vzápätí ich vkladala na účet dodávateľa. Podľa neho si pri tejto operácii menovaná nechávala jemu neznámu výšku provízie, pretože si pravdepodobne s ním dohodla nižšiu hodnotu zákazky ako uviedla vo svojich účtovných dokladoch žalobcu. Dôvod prečo tieto prostriedky prevádzala cez tretí účet bol ten, aby maskovala svoju činnosť. Prostriedky, ktoré takto získala použila na svoju potrebu a on z nej nemal nikdy žiadny podiel. Ďalej uviedol, že ak by jeho matka peniaze ukradla potom by na Notárskej komore SR nedošli žiadne tlačivá. Poukázal na skutočnosť, že na pojednávaní sa spýtal právneho zástupcu žalobcu akým spôsobom si žalobca zaobstaral osvedčovacie knihy a tlačivá, pričom na margo uvedeného právny zástupca žalobcu odpovedal len, že dodávateľ nedostával peniaze v hotovosti ale na účet.

Podľa § 451 ods. 1 OZ kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 OZ bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 454 OZ bezdôvodne sa obohatil aj ten, za koho sa plnilo, čo podľa práva mal plniť sám.

Podľa § 455 ods. 1 OZ za bezdôvodné obohatenie sa nepovažuje, ak bolo prijaté plnenie premlčaného dlhu alebo dlhu neplatného len pre nedostatok formy.

Podľa § 455 ods. 2 OZ takisto sa za bezdôvodné obohatenie nepovažuje prijatie plnenia z hry alebo stávky uzavretej medzi fyzickými osobami a vrátenie peňazí požičaných do hry alebo stávky; na súde sa však týchto plnení nemožno domáhať.

Podľa § 456 Občianskeho zákonníka predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Podľa § 458 ods. 1 OZ musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

Podľa § 458 ods. 2 OZ s predmetom bezdôvodného obohatenia sa musia vydať aj úžitky z neho, pokiaľ ten, kto obohatenie získal, nekonal dobromyseľne.

Podľa § 458 ods. 3 OZ ten, kto predmet bezdôvodného obohatenia vydáva, má právo na náhradu potrebných nákladov, ktoré na vec vynaložil.

Podľa § 459 OZ ak je predmet bezdôvodného obohatenia povinný vydať ten, kto nebol dobromyseľný, môže súd rozhodnúť, že možno právo uspokojiť aj z vecí, ktoré z bezdôvodného obohatenia nadobudol, a to aj vtedy, ak inak podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku výkonu rozhodnutia nepodliehajú.

Dokiaľ nie je právo na vydanie predmetu bezdôvodného obohatenia uspokojené, nesmie dlžník s takými vecami uvedenými v rozhodnutí nakladať.

Podľa § 489 OZ záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 134 zákona č. 99/1963 Zb. O.s.p. listiny vydané súdmi Slovenskej republiky alebo inými štátnymi orgánmi v medziach ich právomoci, ako aj listiny, ktoré sú osobitnými predpismi vyhlásené za verejné, potvrdzujú, že ide o nariadenie alebo vyhlásenie orgánu, ktorý listinu vydal, a ak nie je dokázaný opak, i pravdivosť toho, čo sa v nich osvedčuje alebo potvrdzuje.

Podľa § 135 ods. 1 O.s.p. súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis je v rozpore s ústavou, so zákonom alebo s medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná [§ 109 ods. 1 písm. b)]. Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitných predpisov, a kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti a o zápise základného imania; súd však nie je viazaný rozhodnutím v blokovom konaní.

V ustanovení § 451 ods. 1 OZ je zakotvená všeobecná skutková podstata bezdôvodného obohatenia. Bezdôvodné obohatenie zákon chápe ako záväzok, z ktorého vzniká tomu, kto sa obohatil, povinnosť vydať to, o čo sa bezdôvodne obohatil, a právo toho, na koho úkor k obohateniu došlo, požadovať vydanie toho, o čo sa povinný obohatil. Bezdôvodné obohatenie charakterizujú skutkové podstaty v ustanoveniach § 451 ods. 2 a § 454 OZ. Medzi konkrétne skutkové podstaty bezdôvodného obohatenia patrí: a) plnenie bez právneho dôvodu, pričom nerozhoduje, či strany o neexistencii právneho dôvodu na plnenie vedeli alebo nie; b) plnenie z neplatného právneho úkonu; c) plnenie z právneho dôvodu, ktorý odpadol; d) majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov a e) bezdôvodné plnenie za iného, kde ten, kto mal povinnosť plniť, neplnil, a ten kto plnil, túto povinnosť v skutočnosti nemal.

Vzhľadom na vyššie uvedené dokazovanie, s prihliadnutím na listiny, ktoré boli súdu v priebehu konania doložené do spisu, na spis Okresného súdu Bratislava II č.k. 2T/44/2008, súd dospel k nasledovnému záveru:

Vo vzťahu k žalovanému v 1. rade súd mal zo spisu a z vykonaného dokazovania preukázanú skutočnosť, že žalovaný v 1. rade sa bezdôvodne obohatil voči žalobcovi o sumu 68.175,55 Eur. Bezdôvodné obohatenie súd subsumoval pod ustanovenie § 451 ods. 2 OZ, nakoľko získal majetkový prospech z nepoctivých zdrojov. Rozhodnutím Okresného súdu Bratislava II č.k. 2T/44/2008 zo dňa 15.03.2012, právoplatným dňa 15.03.2012, bol žalovaný v 1. rade uznaný za vinného zo spáchania trestného činu podielníctva podľa § 251 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného zákona účinného do 31.12.2005. V zmysle § 135 ods. 1 O.s.p. súd v občianskoprávnom konaní je viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin. Z predložených výpisov účtov doložených do spisu súdu bola preukázaná skutočnosť, že P. M. E., ako vedúca sekretariátu Notárskej komory SR postupne svojím neoprávneným konaním previedla z účtu žalobcu číslo XXXXXXXXXXX/XXXX vedeného v R. banke, a.s., pobočka N. ul. C. sumu 49.363,41 Eur, číslo XXXXXXXXXXX/XXXX vedeného v K., a.s. pobočka T. XX C. sumu 18.511,75 Eur a číslo XXXXXXXXXXX/XXXX vedeného v K., a.s. pobočka T. XX C. sumu 300,40 Eur, všetko na účet žalovaného v 1. rade číslo XXXXXXXXXXX/XXXX vedený v R. banke, a.s., pobočka R. R., s názvom účtu E. Z., teda žalovaný v 1. rade ako výlučný majiteľ a jediná osoba s dispozičným právom k predmetnému účtu, v celkovej sume 68.175,55 Eur. Tieto peniaze sa dostali do jeho dispozičnej sféry a žalovaný v 1. rade nepreukázal, že on sám tieto peniaze nepoužil a že ich použil niekto iný a že by mal niekto iný možnosť s týmito peniazmi disponovať. Súd vysvetlenie žalovaného v 1. rade ohľadne finančných prostriedkov, ktoré boli pripísané na jeho účet XXXXXXXXXXX/XXXX vedeného v R. banke, a.s., pobočka R. R., podľa ktorého z predmetných finančných prostriedkov nepoužil nič a ohľadne zdôvodnenia, prečo dovolil svojej matke M. E. prístup na jeho účet, súd považuje za vágne a nedôveryhodné vzhľadom na podrobné vykonanie dokazovania v rámci trestného konania č.k. 2T/44/2008 a vzhľadom na priznanie M. E. k spáchaniu trestnej činnosti a na jeho priznanie k spáchaniu trestného činu podielníctva a tiež s vzhľadom na nezrovnalosti v jeho výpovediach, napr. ohľadne ukončenia pracovného pomeru u žalobcu. Jeho vyjadrenia sa javia ako nedôveryhodné aj vzhľadom na priebeh trestného konania a aj tohto konania, keď sa na pojednávania

nedostavoval, neoznamoval zmenu bydliska, nepredložil ním samým uvádzané písomné dôkazy a nenavrhol vykonanie žiadnych dôkazov. Z priloženého vyššie spomenutého trestného spisu vyplynula skutočnosť, že matka žalovaného v 1. rade sa k spáchaniu trestnej činnosti priznala a teda peniaze, ktoré na účet žalovaného v 1. rade boli pripísané, pochádzajú aj z jej trestnej činnosti. Zároveň z priloženého vyššie spomenutého trestného spisu vyplynula skutočnosť, konkrétne z výpovede riaditeľky banky, že výbery z banky realizoval žalovaný v 1. rade. Súd má preukázanú tiež skutočnosť, že majiteľom účtu číslo XXXXXXXXXXXX/XXXX vedeného v R. banke, a.s., pobočka R. R. v tom čase bol žalovaný v 1. rade, čo vyplynulo súdu z predložených bankových výpisov právnym zástupcom žalobcu a zo samotnej výpovede žalovaného v 1. rade na pojednávaní konanom dňa 26.09.2012 kde uviedol, že „on z tých peňazí, ktoré boli poukázané na jeho účet nemal ani korunu“ ako aj z rozsudku Okresného súdu Bratislava II č.k. 2T/44/2008 zo dňa 15.03.2012. Ohľadne jeho vyjadrenia, že v čase výberov peňažných prostriedkov sa nenachádzal na Slovensku, ale že bol pracovne na sťaži v Bruseli a ďalšie obdobie pracoval aj pre nadnárodnú IT spoločnosť v Prahe, súd považuje za nepreukázané, nakoľko žalovaný v 1. rade na podloženie svojich tvrdení ohľadne svojho pobytu mimo územia Slovenskej republiky nepredložil súdu žiadne dôkazy - listiny či potvrdenia preukazujúce výkon jeho zamestnania v cudzine a ani neoznačil súdu žiadne dôkazy na vykonanie. Vykonávanie práce v zahraničí by však aj tak nepreukázalo, že sa žalovaný v 1. rade nemohol dostať na územie SR a vykonať výbery peňazí z účtu. Súd rovnaký názor zastáva aj pri jeho tvrdeniach ohľadne zrealizovaných výberoch finančných prostriedkov z jeho účtu jeho matkou, manželkou a zároveň o použití získaných peňažných prostriedkov na zaplatenie faktúr pánovi N.. Vo veci použitia peňažných prostriedkov v dôsledku vyplatenia faktúr p. N. súd sa oboznámil s výpoveď svedka pána N. zo dňa 24.04.2007 (v spise 2T/44/2008), ktorý vypovedal pred orgánmi činnými v trestnom konaní a uviedol, že všetky faktúry ako aj výdavkové a príjmové pokladničné doklady, ktoré boli pani M. E. dokladané k jednotlivým prevodom finančných prostriedkov realizovaných na účet XXX XXX XXXX/XXXX vedenom v R. banke, a.s. na meno Z. E., boli sfaľované, pričom on tieto doklady nikdy nevystavoval a nepodpisoval. Z výpovede svedka tiež vyplynulo, že väčšina platieb vo vzťahu k žalobcovi bola realizovaná bezhotovostne, pričom tieto platby boli realizované na jeho účet vo N., a.s., pretože v inej banke účet nemal. Z uvedeného súdu vyplynula skutočnosť, že neoprávnené platby vykonané M. E. neboli zrealizované v prospech G., resp. p. K., ale v prospech žalovaného v 1. rade.

Podľa súdnej praxe sa za nepoctivý zdroj považuje zdroj, ktorý nie je právnym poriadkom uznaný. Za takýto zdroj sa vo všeobecnosti považuje príjem z činností, ktoré sa kvalifikujú ako trestné činy. Za bezdôvodné obohatenie získané z nepoctivých zdrojov treba považovať predovšetkým také obohatenie, ktoré bolo získané protiprávnym konaním postihnutelným podľa konkrétnych právnych predpisov, predovšetkým podľa predpisov trestného práva. Vzhľadom na vyššie uvedené súd vo vzťahu k žalovanému v 1. rade ohľadne vydania sumy 68.175,55 Eur získanej z nepoctivých zdrojov - z trestnej činnosti jeho a jeho matky, rozhodol tak ako je uvedené vo výroku.

Ohľadne vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 66.387,84 Eur s príslušenstvom, ktoré žalobca žiadal v zmysle petitu doručeného súdu dňa 22.02.2011 spoločne a nerozdielne od žalovanej v 2. rade a žalovanej v 3. rade, súd zamietol vo vzťahu k žalovanej v 2. rade. Súd z vykonaného dokazovania mal preukázanú skutočnosť, že v prípade žalovanej v 2. rade nedošlo k naplneniu žiadnej zo skutkových podstát bezdôvodného obohatenia. Súd mal preukázané, že dňa 25.07. 2003 bola uzatvorená kúpna zmluva medzi T. E. a Z. E. ako predávajúcimi na jednej strane a so žalovanou v 3. rade Z. E. ako kupujúcou na druhej strane. Pred uzatvorením kúpnej zmluvy, spoluvlastníkom predávanej nehnuteľnosti evidovanej na LV č. XXX a LV č. XXX, k.ú. H. F., obec M. F., okres K. (ďalej len „ nehnuteľnosť“) v cene 4.200.000,-Sk (139. 414, 46 Eur) Z. E. bola uzatvorená zmluva o sprostredkovaní v zmysle § 642 Obchodného zákonníka so spoločnosťou L. Q., s.r.o. (realitná a obchodná kancelária) v zastúpení konateľkou P. N.. Zo spisu vyplynulo, že dňa 7.7.2003 bol uzatvorený dodatok k Zmluve o sprostredkovaní, v ktorom boli doplnené body b) a c), v zmysle ktorých sprostredkovateľ sa zaviazal vypracovaním kúpnej zmluvy, čo bolo aj splnené. Ďalej zo spisu vyplynulo, že obhliadky boli vykonané vždy výhradne v sprievode P. N. a to jedenkrát s M. E. a dvakrát s Z. E.. Z výpovede žalovanej v 2. rade T. E. na pojednávaní dňa 26.09.2012 vyplynulo, že M. E. požiadala cestou realitnej agentúry o založenie účtu v X. banke K.. Do spisu prostredníctvom právneho zástupcu žalobcu boli doložené prevodné príkazy zo dňa 8.08.2003 a 15.08.2003, v zmysle ktorých súd mal za to, že z účtu žalobcu XXXXXXXXXXXX/XXXX vedeného v K., a.s., pobočka C. boli prevedené sumy v každom prípade vo výške 1.000.000,- Sk na účet žalovanej v 2. rade XXXXXXXXXXXX s variabilným symbolom rodného čísla žalovanej v 3. rade so správou pre príjemcu „úhrada KZ“ v celkovej výške 2.000.000,- Sk. Z uvedeného vyplynulo, že úhradu časti kúpnej ceny za kupovanú nehnuteľnosť uhradila matka M. E. z peňažných

prostriedkov žalobcu, hoci povinnou z kúpnej zmluvy zo dňa 25.07.2003 bola žalovaná v 3. rade Z. E.. Súd súhlasí s tvrdením právneho zástupcu žalovanej v 2. rade, že žalovaná v 2. rade prijala peniaze na účet zriadený v X. banke K., a.s. ako plnenie plynúce z kúpnej zmluvy bez žiadnej súčinnosti s P. M. E., nakoľko všetko bolo zabezpečené cez vyššie spomenutú realitnú kanceláriu. Súd má za to, že v prípade žalovanej v 2. rade nedošlo k bezdôvodnému obohateniu na úkor iného. Základným predpokladom vzniku bezdôvodného obohatenia je vznik objektívne merateľného prospechu u obohateného, pričom k zväčšeniu jeho majetku došlo v rozpore s právom uznanými dôvodmi. Súd konštatuje, že v prípade žalovanej v 2. rade nebol splnený základný predpoklad bezdôvodného obohatenia, majúc na mysli skutočnosť, že majetok žalovanej v 2. rade nevzrástol, nakoľko kúpnu zmluvou bolo prevedené vlastníctvo k nehnuteľnosti, o ktoré sa majetok žalovanej v 2. rade zmenšil a za to jej bola vyplatená kúpna cena. Súd mal preukázanú skutočnosť ohľadne uzatvorenia kúpnej zmluvy zo dňa 25.07.2003 v dôsledku predaja nehnuteľnosti žalovanej v 3. rade, pričom prijatie sumy vo výške 2.000.000,-Sk (66.387,84 Eur) na účet zriadený v X. banka K., a.s., ktorého majiteľom bola žalovaná v 2. rade, bolo len prijatie plnenia plynúce z vyššie uvedenej kúpnej zmluvy, čiže v uvedenom prípade došlo k plneniu z právneho dôvodu. Súd zároveň poukazuje na skutočnosť, že žalovaná v 2. rade bola platobným miestom, pričom v prípade určenia povinnosti vrátiť kúpnu cenu by došlo k nespravodlivému rozhodnutiu aj s poukazom na skutočnosť, že peniaze boli prijaté do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, avšak manžel nie je žalovaný a nie je žalovaná ani realitná kancelária, ktorá bola tiež platobným miestom pre sumu 200.000,- Sk ako jednej zo splátok kúpnej ceny, čo uviedol sám právny zástupca žalobcu a preto ani realitnú kanceláriu nežaloval.

Ohľadne žalovanej v 3. rade súd má za preukázané, že M. E. neoprávnenými prevodmi uskutočnenými dňa 8.08.2003 a 15.08.2003 previedla z účtu žalobcu vedeného v K. K., a.s., pobočka C. č.u. W/W. celkovo sumu 2.000.000,-Sk (66.387,84 Eur) na účet XXXXXXXXXX, ktorý bol v tom čase osobným účtom žalovanej v 2. rade T. E. v zmysle kúpnej zmluvy zo dňa 25.7.2003, pričom kupujúcou bola práve žalovaná v 3. rade, hoci ako vyplynulo z vyššie uvedeného, kúpna cena za kupovanú nehnuteľnosť bola zaplatená prostredníctvom neoprávneného konania M. E. peňažnými prostriedkami patriacimi žalobcovi. Nakoľko kupujúcou bola žalovaná v 3. rade, pričom bolo súdu jasne dokázané, že ona kúpnu sumu nezaplatila a jej majetok sa zväčšil, súd zhodnotil, že bol naplnený znak skutkovej podstaty bezdôvodného obohatenia v zmysle § 454 OZ, podľa ktorého bezdôvodne sa obohatil aj ten, za koho sa plnilo, čo podľa práva mal plniť sám. Naplnenie skutkovej podstaty vyššie uvedeného ustanovenia §454 OZ predpokladá existenciu právnej povinnosti na strane povinného subjektu (právna povinnosť na plnenie môže vyplývať zo zákona alebo zo zmluvného záväzku); neexistencia takej povinnosti na strane oprávneného subjektu; uskutočnené plnenie (peňažné alebo nepeňažné) oprávneným subjektom namiesto povinného subjektu a plnenie sa nesmie stať proti vôli povinného subjektu. Pre vznik záväzku na vydanie bezdôvodného obohatenia sa zásadne nevyžaduje, aby takýto prospech bol získaný protiprávnym úkonom, a nevyžaduje sa teda ani zavinenie, vzniká bez zreteľa na zavinenie, lebo ide o tzv. objektívnu zodpovednosť. Vzhľadom na vyššie uvedené argument právneho zástupcu žalovanej v 3. rade, ktorým bolo poukázané na skutočnosť, že trestné stíhanie voči žalovanej v 3. rade bolo zastavené uznesením Krajskej prokuratúry Bratislava č.k. 2KV 22/05-277 zo dňa 6.03.2007, v tomto prípade neobstojí. V prípade skutkovej podstaty bezdôvodného obohatenia v zmysle ustanovenia § 454 OZ právo požadovať vydanie predmetu bezdôvodného obohatenia má ten, kto plnil za iného, od toho, za koho plnil, a nie od toho komu plnil. V dôsledku toho súd povinnosť vydať bezdôvodné obohatenie uložil žalovanej v 3. rade. Súd zároveň má za to, že žalovaná v 3. rade musela vedieť, že nedisponuje peniazmi na zaplatenie kúpnej ceny a bez ohľadu na jej vedomie o pôvode peňazí, tieto boli z účtu žalobcu prevedené na účet žalovanej v 2. rade za účelom zaplatenia kúpnej ceny za žalovanú v 3. rade, ktorá bola povinná zaplatiť kúpnu cenu, teda z dokazovania vyplynulo, že žalobca plnil za žalovanú v 3. rade to čo podľa práva mala plniť sama. Na základe uvedeného preto došlo k bezdôvodnému obohateniu v zmysle § 454 OZ. Uvedené sa v plnom rozsahu vzťahuje aj na platbu vo výške 200.000,- Sk (6.638,78 Eur) na účet realitnej kancelárie. Vyjadrenia žalovanej v 3. rade ohľadne skutočnosti, že disponovala v tom čase vlastnými peňažnými prostriedkami získanými od svojej svokry A. D. vo výške 1.500.000,- Sk (doložené potvrdením zo dňa 27.11.2000) a sumy nadobudnutej vo výške 400.000,-Sk od svojej matky M. E. (doložené potvrdením zo dňa 30.06.1997) sú irelevantné, nakoľko ich na zaplatenie kúpnej ceny nepoužila, čo vyplýva z výpisov z účtu, na ktorý bola kúpna cena zaplatená, keď z nich vyplýva, že na tento účet boli prevedené peniaze z účtu žalobcu. Okrem toho existencia peňažných prostriedkov v roku 1997 a 2000 nepreukazuje ich existenciu v roku 2003.

Na pojednávaní konanom dňa 26. 09. 2012 právny zástupca žalovanej v 3. rade uplatnil námietku premlčania z opatrnosti v oboch častiach uplatneného nároku voči žalovanej v 3.rade, majúc na mysli sumu 66.387, 84 Eur s prísl. a sumu 6.638, 78 Eur s príslušenstvom.

Podľa § 107 ods. 1 OZ právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Podľa §107 ods. 2 OZ najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Podľa §112 OZ ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. To platí aj o práve, ktoré bolo právoplatne priznané a pre ktoré bol na súde alebo u iného príslušného orgánu navrhnutý výkon rozhodnutia.

Lehota premlčania začína plynúť odo dňa, keď sa oprávnený objektívne dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Žalobca dňa 30. 12. 2004 podal trestné oznámenie na P. M. E. a zároveň si uplatnil nárok na náhradu škody. Následne predmetné trestné oznámenie bolo doplnené dňa 4.1. 2005 o nové zistenia. Po zistení, že sa na trestnom čine podieľali ďalšie osoby, došlo k rozšíreniu trestného oznámenia dňa 4.02.2005 na žalovaného v 1. rade, Z. E. a žalovanú v 3. rade. Dňa 10.03.2005 si žalobca uplatnil v trestnom konaní zistenú škodu vo výške 12.544.269,30 Sk a to ako od M. E., tak aj od ďalších vyššie uvádzaných. Z predloženej zápisnice o výsluchu poškodeného dňa 31.03.2005 súdu bola preukázaná skutočnosť, že dňa 31.03.2005 bola celkovo uplatnená výška škody v zmysle § 112 OZ, pričom uplatnením práva sa podľa tohto ustanovenia rozumie uplatnenie práva na súde v civilnom, trestnom, priestupkovom alebo v obdobnom konaní. Z vyššie spomenutých listín, ktoré boli do súdneho spisu založené dňa 15.12.2012 súd mal preukázanú skutočnosť o uplatnení si škody žalobcom v rámci trestného konania, pričom v konaní sa riadne pokračovalo, preto premlčacia lehota neplynula a v tomto konaní si žalobca opätovne riadne uplatnil nárok v čase keď premlčacia lehota neplynula a neuplynula. Trestné stíhanie žalovanej v 3. rade bolo zastavené dňa 06.03.2008 (na uznesení je uvedený nesprávny dátum čo vyplýva z jeho obsahu a z obsahu spisu 2T/44/2008) a v prejednávanej veci bola rozšírená žaloba na žalovanú v 3.rade dňa 04.10.2007.

Žalobca si podaním doručeným súdu dňa 22.02.2011, ktorým navrhol zmenu petitu, okrem vydania peňažnej čiastky voči žalovanému v 1. rade v sume 68.175,55 Eur uplatnil aj príslušenstvo predstavujúce úroky z omeškania z dlžnej sumy v zmysle petitu doručeného súdu dňa 22.02.2011 a to odo dňa 17.11.2000. Vo vzťahu k žalovanej v 3. rade si taktiež uplatnil úroky z omeškania odo dňa 07.07.2003 z dlžnej sumy. Právny zástupca žalobcu vo svojom písomnom vyjadrení doručeným súdu dňa 15.10.2012 uviedol súdu, že pri určení presného dňa omeškania voči žalovaným sa riadil ustanovením § 489 OZ v spojitosti s ustanovením § 517 ods. 2 OZ v súlade s Nariadením vlády SR č. 87/1995 Z. z..

Podľa § 489 OZ záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 517 ods. 1 OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 563 OZ ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

Súd ohľadne uplatnených úrokov z omeškania v prípade žalovaného v 1. rade ako aj žalovanej v 3. rade priznal len odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby v tomto konaní, nakoľko v priebehu konania

nebola preukázaná skutočnosť, že by žalobca zaslal výzvu žalovanému v 1. rade a žalovanej v 3. rade na zaplatenie bezdôvodného obohatenia. Nakoľko lehota na plnenie nie je určená právnym predpisom s poukazaním na ustanovenie § 563 OZ, súd mal za to, že žalovaný v 1. rade a žalovaná v 3. rade sa až doručením žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia dozvedeli o tom, že žalobca od nich žiada zaplatenie bezdôvodného obohatenia. Žalovanému v 1. rade bola predmetná žaloba doručená dňa 4.3.2006, teda súd priznal úrok z omeškania odo dňa 5.3.2006, čiže odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby žalovanému v 1. rade. Žalovanej v 3. rade bola žaloba o vydanie bezdôvodného obohatenia doručená dňa 25.10.2007, teda úrok z omeškania bol súdom priznaný odo dňa 26.10.2007. Pri určení výšky úrokov z omeškania súd vychádzal z vykonávacieho predpisu, ktorým je Nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z., v znení nariadení vlády č. 586/2008 Z. z. a č. 281/2010Z.z. Úroky z omeškania sa platia až do zániku pohľadávky splnením v zmysle § 559 OZ. Výška úrokov z omeškania so splnením peňažného dlhu bola určená v zmysle ustanovenia § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v súlade s úrokovými sadzbami Národnej banky Slovenska.

Súd rozhodne o trovách konania samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia vo veci samej (§ 151 ods. 3 O.s.p.), nakoľko prejednávaná vec je skutkovo i právne zložitá, ide v nej o niekoľko nárokov a viac účastníkov.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu v Trnave na Krajský súd v Trnave.

Náležitosti odvolania (§ 42 ods. 3, § 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku): z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny, čoho sa odvolateľ domáha, musí byť podpísané a datované. Odvolanie s prípadnými prílohami treba predložiť dvojmo. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní to, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.